

Veldnotities & Transcripties

Voortraject

Inhoud

Veldnotities & transcripties kennismaking co-researcher 1 (R1) SO1.....	2
1. Eerste contact.....	2
2. Kennismakingsgesprek	2
3. Transcripties	7
4. Veldnotities.....	19
Veldnotities kennismaking co-researcher 2 (R2) SO2	24
Veldnotities & transcripties kennismaking co-researcher 3 (R3)SO3	28
1. Veldnotities.....	28
2. Transcripties	32
Veldnotities en transcripties kennismakingsgesprek co-researcher 4 (R4)S04	41
1. Veldnotities.....	41
2. Transcripties	43

Veldnotities & transcripties kennismaking co-researcher 1 (R1)

1. Eerste contact

Selectieprocedure

Vooraf bevroeg ik collega's welke mogelijk interesse zouden hebben om mee te werken aan mijn thesis. De naam van Co-researcher 1 werd R1 genoemd. Ik nam per mail contact op, maar kreeg geen antwoord van R1. Via haar coach kwam ik opnieuw bij haar terecht.

26/11/2025 – Toevallige ontmoeting op kantoor

Co-researcher 1 en haar mama waren aanwezig op kantoor. Ik lichtte het project mondeling toe en vroeg of ze interesse had om deel te nemen. Ze stemde toe en we spraken een datum af voor een kennismakingsgesprek. Tijdens dit gesprek gaf Co-researcher 1 aan dat ze het woord "handicap" niet graag hoort. Dit werd op dat moment niet verder besproken.

2. Kennismakingsgesprek

Datum: 5/12/2025

Locatie: Brake-Out

Duur: ± 2 uur

Doel: Kennismaking, aftasten van onderwerp, verkennen hoe samenwerking kan verlopen.

(Inhoud zonder reflectie en transcriptie werd op 08/01/2026 gecheckt met co-researcher 1. D.m.v. voorlezen en vragen of het klopt)

Context

We spreken af in de gebouwen van Brake-Out Leuven, waar ze een traject deed van 3 jaar met andere jongeren met een ondersteuningsnood, om haar talent te ontdekken en een actieve rol op te nemen in de samenleving. Nu is ze alumni en komt maar af en toe naar daar.

Co-researcher 1 is 2 uur te vroeg, ze wilde graag op tijd zijn en geeft aan dat ze de bus niet vertrouwt en dus liever op tijd vertrekt.

De sfeer is gemoedelijk en ontspannen, we zitten in de zetel, er wordt veel gelachen, foto's getoond van familie en feestjes. Af en toe komt er iemand binnen om iets te vragen.

Wat deden we

- Uitgebreide kennismaking, wie ben je, wat doe je graag etc.
- Wat betekent de stad voor jou? Wat doe je?
- Wanneer voel je je thuis? Wanneer is het moeilijk? Wat ontwijk je?
- Samen een opdracht formuleren: tekenen, foto, ...

Wat kwam inhoudelijk naar voor?

Over haarzelf

Co-researcher 1 stelde op 26/11 voor om iets mee te nemen van onszelf. Ze bracht haar doudou Elly mee, hij heeft twee namen- ook Dombo genoemd naar een vriendin van haar zus die ze een beetje als familie beschouwt. Ik bracht iets mee om te eten maar Co-researcher 1 heeft veel last van haar maag en gaf aan dat ze het niet wilde, ze excuseerde zich en zei dat ze niet onbeleefd wilde zijn.

Voor Co-researcher 1 is haar familie alles. Ze heeft een warme band met haar ouders, haar broer, zus en neven. Haar broer pest haar vaak en zij pest hem, maar liefdevol. (TKD 2 00:51:30 en 00:53:04)

Haar broer en zus wonen in het buitenland maar ze gaat af en toe op bezoek. Dat vindt ze fijn, zo is ze ook eens zonder haar mama, want die legt haar meer dingen op. Daar kan ze doen wat ze wil, voelt ze zich vrij. (TKD 2 37:45)

Alleen het afscheid vindt ze moeilijk, ze is dan verdrietig en voelt verdriet van haar broer en zus. Vooral bij haar zus, haar broer laat haar wenen maar haar zus voelt zich dan schuldig en vraagt te stoppen.

Co-researcher 1 is op jonge leeftijd ziek geworden, ze heeft epilepsie, en veel gezondheidsproblemen, al heel veel operaties moeten ondergaan. Ze vindt het moeilijk dat dit zoveel drempels oplevert, haar lichaam, de taal.

Co-researcher 1 tekent veel, voor haarzelf en voor anderen. Ze kan dit goed en dat vindt ze fijn.

Ze houdt van feesten en dansen: haar 20ste verjaardag was een hit, dan verkleet ze zich en danst ze en is ze helemaal in haar element. Fan van ABA.

Over haar persoonlijkheid

Co-researcher 1 geeft aan dat ze soms niet kan stoppen met praten. (TKD 2 01:07:02)

Ze heeft geleerd van vriendin om minder op te kroppen, ze weet niet hoe, ze heeft geleerd door het te zien van haar vriendin. Co-researcher 1 zegt dat ze als persoon heel emotioneel is en ziet dat als een gift van God.

Co-researcher 1 zegt dat ze van haar mama heeft geleerd dat ze niet enkel moet geven (voor wat) maar ook mag vragen (hoort wat), ze geeft aan dat ze dit moeilijk vindt om dat op te eisen, of soms ook om iets terug te doen/geven. (TKD 2 00:00:57)

Ze heeft ook geleerd om te luisteren naar de anderen. Ze geeft aan dat veel mensen onbeschoft zijn en niet die manieren hebben en dat dat haar stoort. (TKD 2 00:01:07:02)

Co-researcher 1 spreekt vlot drie talen, schakelen tussen talen is moeilijk, kan heel moeilijk lezen of schrijven.

Wonen

Co-researcher 1 heeft al op verschillende plaatsen gewoond: Sint-Lambrechts-Woluwe, en nu Tervuren.

Veel gedoe in de woning in Tervuren, vindt het zelf heel belangrijk om ook aan anderen te denken, heeft dat geleerd maar merkt dat het niet altijd wederkerig is.

Vindt het moeilijk als mensen onbeschoft zijn of nooit luisteren of liegen of roddelen. (TKD 2 01:07:02)

Bij 1 iemand is dat onderdeel van de beperking maar ze heeft het er heel moeilijk mee. (TKD 2 01:02:00)

Co-researcher 1 zou liever terug in haar huis in Woluwe wonen, dat had een grote tuin, ze mist haar vroegere thuis. (TKD 1 00:00:53)

Ze was daar ook ziek geweest, heeft er veel herinneringen aan. Alles was daar ook dichtbij. Haar huidige woonst waar ze samen met enkele jongeren woont, daar is ze matig enthousiast over. Ze woont er in de week, in het weekend komt ze naar huis. Ze leven in aparte studio's en delen de gemeenschappelijke plaatsen. Ze mogen niet meer koken, slechts af en toe en dat vindt ze niet fijn. Wat ze moeilijk vindt zijn de regels, nu werken ze wel aan het koken en eten. Er is bewonersraad en daar gaan ze ouders op uitnodigen om dit en nog andere zaken te bespreken.

Haar leven is nogal gepland, als haar broer en zus komen dan laat ze volgens haar begeleiders te veel andere dingen liggen. Komt ze niet naar Villa Fura en daar houden de begeleiders niet van, dan zeggen ze dat ze haar verplichtingen niet nakomt, ze gaat altijd naar school zelfs al

zijn de kinderen onbeschoft. Co-researcher 1 is het hier niet mee eens, ze zegt dat ze wel alles nakomt en ze is boos want anderen mogen verlof nemen, zij toch ook? (en andere hun familie woont niet zo ver)

(TKD 2: 00:22:59)

Keuzes maken vindt ze moeilijk: ze heeft anderen nodig, soms is ze niet genoeg geïnformeerd en ze kan ook moeilijk kiezen, dan is ze boos op zichzelf en de anderen.

Werken/Hobby's

- werkt in school
- heeft nog geprobeerd met Brake-Out in nagelsalon en bejaardentehuis, zou het graag opnieuw doen
- heeft nog gewerkt in camping
- activiteiten: doet o.a. aquagym en activiteiten met haar Villa Fura. Ze voelt zich soms gedwongen door mama of begeleiding om iets te doen. *(TKD 2 00:39:09)*

Verplaatsen in de stad

Co-researcher 1 haat de bus.

Ze is al eens gepest door iemand, haar mama is toen tussengekomen en toen is het gestopt. *(TKD 2 00:07:25)*

De bus is bovendien nooit op tijd of de nummers of trajecten veranderen en ze haat verandering. *(TKD 2 00:10:08)*

Voor oude mensen zijn mensen OK, in een rolstoel niet, de afwezigheid van een empathie stoort haar. Los van beperking: mensen doen onbeschoft. Ze is eens gevallen en niemand helpt. *(TKD 2 00:06:15)*

Ze roepen de namen van de haltes niet af (in Ierland is dat wel zo) en Co-researcher 1 kan niet lezen dus dat maakt het moeilijk. *(TKD 2 00:02:30)* Ze wordt er misselijk in.

Het liefst verplaatst ze zich met haar scooter. Maar ze gaat veel van Tervuren naar Brussel of naar Leuven en dat is te ver.

Gaat vanaf 10 jaar met de metro maar dan is ze verhuisd dus verleerd.

Ze vindt de metro +- OK maar houdt niet van de plakkerigheid. *(TKD 00:42:53)* Is vuil.

Belang van taal

Moeite met taal: is iets dat veel discriminatie oproept in het algemeen, mensen kunnen er moeilijk mee om. *(TKD2 00:00:03)*. Als iemand niet goed kan praten dan word je

gediscrimineerd, legt link met juf die minder talig was want van een ander land en die is ontslagen. (TKD 2 00:03:24) Zij was niet talig maar deed dat wel goed.

Zich thuis voelen in de stad

Thuis voelen, dat doet ze bij haar zus en broer, daar voelt ze zich het beste. (TKD 2 00:51:30) Die wonen in het buitenland, zij gaat daar alleen naartoe. Ze voelt dat ze een goed geheel vormen. Zij is de zon. Broer en zus gaan niet goed samen, wel als co-researcher 1 er is en dan plagen ze elkaar. Haar broer noemt haar de kakzak of een rat. Ze lachen ook veel. (TKD 2 00:53:04) Als ze weg moet dan is ze zeer verdrietig en voelt ook de pijn van haar broer/zus, dat vindt ze geen leuk gevoel.

Iets gaan drinken met vrienden: zij organiseert alles: plaats, datum etc. Is er even mee gestopt. Datum vinden is moeilijk, ook omdat de ouders van haar vrienden en van haarzelf veel over haar te zeggen hebben. Dat bemoeilijkt het afspreken (want moeten rekening houden) en soms heeft ze ook gewoon geen zin om die ouders te zien. (TKD 2 00:43:21)

In de stad gaat ze graag koffie drinken. Houdt niet van haar stad. Wel bij Flower Lady. Het is een plaats waar de mensen super vriendelijk zijn, met veel planten. Ze hebben haar geholpen, en zij heeft iets gedaan voor de dochter van de eigenaar, ze gaat dit tekenen. (TKD 2 00:40:07)

Wat vindt ze het allerbelangrijkste om zich thuis te voelen: als mensen sociaal zijn. De mensen zijn het belangrijkste. Als ze niet onbeschoft zijn.

Eerste inzichten in proces -mijn rol als onderzoeker

- Co-researcher 1 voelt zich op haar gemak bij mij, dat zegt ze verschillende keren.
- Het is soms niet gemakkelijk om haar een vraag te stellen. (TKD 2 00:50:20)
 - o Omdat ik er lang over doe en verschillende vragen in één stel.
 - o Omdat zij vlug onderbreekt, op 1 vraag ingaat en de rest zo laat.
- Ze reflecteert wel over dat onderbreken. (TKD 2 01:07:02)
- Het is niet eenvoudig te peilen naar haar enthousiasme over het onderwerp. (TKD 2 01:09:00) Ik stel me vragen hoe en of ik hier aan inclusief onderzoek kan doen. Wat zijn de voorwaarden? Ik besluit me meer in te lezen.
 - o Wat werkt: als ik vraag naar concrete ervaringen, gebaseerd op een verhaal, is ze heel associatief.
 - o Wat werkt niet: abstracte vragen die niet over haar ervaring gaan
- Weinig mogelijkheid om over het proces te reflecteren.

- Ik probeer om in te zetten op haar tekentalent en haar een tekening te laten maken van haar favoriete plek om zo gericht in gesprek te gaan.

Eerste inzichten in hoe ze naar stad/vervoer kijkt

- Belonging is voor haar vooral relationeel - Co-researcher 1 geeft vooral plekken aan die ze als sociaal veilig beoordeeld, waar mensen persoonlijk en vriendelijk zijn.
- Soms ook ruimtelijk. Een stad waar alles dichtbij is, vindt ze comfortabel.
- Sociale veiligheid is belangrijk voor belonging.
- Gebruikt categorieën als empathisch $\diamond$ enkel aan zichzelf denken, vriendelijk $\diamond$ onbeschoft, voorspelbaar $\diamond$ onvoorspelbaar, elkaar helpen $\diamond$ ieder voor zich
- Autonomie is belangrijk voor belonging, zelf mogen kiezen wat en wanneer ze iets kan doen.
- Mobiliteit is belangrijk voor 'belonging'. Bus is onvoorspelbaar, en enkel te begrijpen als je kan lezen.
- Ouders en netwerk zijn extra factoren die bepalen of ze ergens kan of wil zijn.
- Taal speelt een centrale rol in Co-researcher 1's ervaring van publieke ruimte.

3. Transcripties

Selectie transcriptie uit audio, in twee delen (TKR 1)

Deze transcriptie is een selectieve, chronologisch geordende transcriptie van een verkennend gesprek. Fragmenten zijn geselecteerd op basis van relevantie voor de onderzoeksvragen en voorzien van descriptieve koppen ter bevordering van de leesbaarheid. Deze koppen hebben geen analytische functie. Binnen elk fragment is de transcriptie verbatim gehouden, met behoud van spreekstijl, herhalingen, pauzes en emotionele expressies. Beschrijvende toevoegingen zoals (lacht), (pauze) of (onderbreekt) zijn expliciet aangeduid. Interpretaties en analyses van de onderzoeker maken geen deel uit van de transcriptie en worden uitsluitend opgenomen in het analyse hoofdstuk.

Deel 1. 00:00:53 over haar huis is Sint-Lambrechts-Woluwe

R1. Ja, ik zeg altijd doudou, een heel raar naampje misschien.

J. Neen, dat is Frans he? Jij bent opgegroeid in Brussel, Neen?

R1. Ja

J. Ja, ik woon in Brussel dus wij zeggen ook doudou.

R1. En waar?

J. In Vorst.

R1. Vorst? Nog nooit van gehoord. Ik was in Sint-Lambrechts-Woluwe.

J. Jaja

R1. Ik had er nog steeds willen wonen, maja, mijn ouders..

J. Ja, hm, ben je al veel verhuisd?

R1. Neen, maar ik was niet blij om te verhuizen in Tervuren.

J. Ok, wat vond je er leuk aan.

R1. Ik vond het leuk aan mijn huizing daar te hebben en altijd terug te gaan want nu is het te dichtbij, dan zie je ook de mensen van je huizing altijd rond je en er is veel te veel bedoening en het is ook heel veel gedoe altijd met de bussen en de ditten en de datten. Dus ja. Maja ik kan niet de hele tijd erover gaan zaniken want het gaat niet veranderen dat je daar teruggaat. Ik was, het deed mij het meeste pijn want dat was mijn opgroeï en I love the place waar ik was eigenlijk, ik vond het, ja we hadden een leuke tuin, een leuke plek, ik was daar echt blij.

Deel 2. 00:00:03 over taal

R1. Ik vind ook, wat ik heel veel heb gemerkt en ik word er eigenlijk een beetje lastiger op is als je moeite hebt met lezen of moeite hebt met.euhm kunnen praten, maar je kan wel praten, maar je kan niet goed uitpraten.

Ben ik wel heel veel tegengekomen dat ze zeggen van ah, ja, omdat die persoon in een rolstoel, o ja, maar omdat die persoon niet goed kan uitleggen, maar wel kan praten dat ze dan toch nog een beetje, ..

Hier. (*in Brake-Out red*) zijn ze daar veel beter; In scholen zijn ze niet goed. Letterlijk niet goed want ik ben dat te veel tegengekomen. Andere mensen hier in Brake-Out misschien ook wel, andere kinderen hier.

Deel 2. 00:00:57 over 'hoorwatje' en 'voorwatje'

R1. En maar het ding is, ik ben niet iemand die heel vaak om mezelf werkt.

Ik ben iemand altijd geweest en geleerd hoe mijn ouders ervan zijn.

Je mag jezelf eerst zetten, maar zie eerst anderen en ze hebben mij zo zo vaak geleerd en toen ben ik dat veel meer gaan doen. En dan zeggen mama en papa zo altijd van, ja, maar nu ben je jezelf weer vergeten te zetten.

En dan ben ik zo van ja oh.

En, ik denk dat ik veel te veel bekommer om andere mensen niet bekommer als in, ik push of ik ben iemand die uhm. zo ... maar dat ik niet zeg van ja, zo dat ik daar ben. Ik ben daar veel te veel voor die mens maar het is zo als mama zegt, je moet een 'voorwatje' en een 'hoorwatje' krijgen en je krijgt het 'hoorwatje' niet terug.

Ja, daar zit het een beetje om en heel vaak denken ze van, oh ja, iemand met een beperking,

daar hebben we niks aan. Maar aan de andere kant heb je ook mensen die geen beperking hebben.

Daar heb je ook niet veel aan, soms he.

J. Natuurlijk niet.

Deel 2. 00:02:30 over bussen

R1. Nee en ja, en ik vind wel dat ze beter mogen worden in bussen bijvoorbeeld. Dus bijvoorbeeld als we in Dublin zijn, heb ik het veel makkelijker dan dat ik het hier zou hebben.

J. Ah ja? Op welke manier?

R1. Omdat hm, omdat hm, ik heb bijvoorbeeld voor de eerste keer heb ik weer heb ik een bus genomen van de van de Airport naar mijn broer toe en euhm dan zegt die het ook, die zegt het ook, hetzelfde met hetzelfde naar het shoppingcentrum, dat is niet gewoon Leuven dat is veel verder weg, en euh dan zeggen we het ook, want bijvoorbeeld in leuven..

J. Zeggen ze het niet op de bus?

R1. Niets, ze zeggen, ze hebben geen bord zelf, niet de nieuwe bussen, ze zeggen niets en en en en het zou makkelijker zijn voor mensen die het moeilijk hebben, zelf mensen met taal die kunnen dat hè.

Deel 2. 00:03:24 over taaldiscriminatie (aansluitend op voorgaande)

R1. En ik ben ook een beetje tegen.

Ik weet dat dat niks te maken heeft met ons gesprek, maar ik ben er eigenlijk een beetje tegen of dat was zo een lieve juf, die daar was. En ze hebben haar een beetje weggedaan omdat ze de taal niet zo goed deed. Maar ik vond eigenlijk haar taal was goed, want je kon nog goed. Ik kon haar goed horen. Ik wist exact wat ze zei en ik vind dat een beetje.. en dat is zo een lieve juf en die hadden die die kinderen hadden die juf heel graag.

Maar gewoon omdat ze van een ander land komt, maar kijk.

Ik ik, ik werk zo'n beetje in mijn hoofd van kijk.

Je hebt één bol en als je maar één België had en alleen maar Belgische mensen. Ik bedoel Vlaamse mensen, ik zeg maar wat he, Belgische mensen hebben en alleen maar dat he. En stel nu: Ik zet één mens erbij die van Portugal komt maar ze kan dan Nederlands, wel dan wil ik die niet in mijn klas, die wil ik niet in school hebben omdat je niet zoveel op zoveel hebt. Ik vind dat belachelijk.

Belachelijk.

Ja, misschien heb je niet zoveel papierplaatjes als zoveel als bijvoorbeeld. Ik heb geen enkel blad, ik heb één blaadje en dat is kleuteropleiding geweest en met kinderen omgaan.

Maar waarom zitten ze mij er niet uit om de omdat ik officieel Vlaams kwam en officieel

Nederlands kan? Maar ik vind het niet eerlijk. Dat is hetzelfde zeggen als you're Black and you're White.

En, ik vind het. Ik vind het zo spijtig, want ik kon eigenlijk heel goed met die juf omgaan.

Deel 2. 00:06:15 onbeschoft op de bus

(we hebben het over de bus)

R1. ja maar ik ben. Ik ben er echt niet blij mee, want. Voor de oudere mensen zijn ze dan lief en bijvoorbeeld een paar keer was er iets met een rolstoel.

Die buschauffeur die stopt niet.

Die persoon moet naar buiten en hij neemt het niet uit en in Ierland bijvoorbeeld, ik zeg niet dat Ierland perfect is zijn, maar bijvoorbeeld, zegt hij zo van, ja, die neemt het dan wel uit en laat die persoon naar buiten. Hier geen EMPATHIE at all, niets.

J. Ja, daar sta ik een beetje van te kijken.

R1. OK, Ik ben er echt niet blij mee. Nee, en het gaat niet om beperking en die zit in een rolstoel, net zoals Pieter-jan hier. Het gaat er niet om. Het gaat om in het algemeen ik ik ik in het algemeen hoe onbeschoft mensen doen. Want ik ben al eens, ik ben al eens in een kapotte bus geweest. Ik ben al eens gevallen in een bus met echt blauwe plekken, hè? Alles erop en eraan

J. En dan: hoe reageren de mensen?

R1. Ze rijden, ze rijden gewoon...

Deel 2. 00:07:25 pesten in de bus

R1. Ik ben al eens gepest geweest in mijn bus. Oh, maar dat was leuk. Dat was wel leuk moet ik zeggen. *(lacht)* Dat ga je wel leuk, .. Ik was dus alleen maar gepest geweest door een meisje in een bus, ze wou niet stoppen en ze zei van ja, blablabla en mijn mama kwam toen mama. Ik zei, ze stopt nog steeds niet, dus mama komt op de bus.

En mama zegt iets van: *(imiteert haar mama met hollands accent)*: Ben jij dat meisje dat mijn dochter is aan het pesten de hele tijd?

Dan is er een andere mijnheer die die bemoeit zich, maar in een andere taal, maar die die weet eigenlijk niet wat er is en er is een andere vrouw die is ook. Hoe zeg je dat, zwart mag je niet zeggen. *(kijkt naar mij, ik zeg van kleur?)*

Van kleur ja ja en die zit daar maar die die begrijpt niet eigenlijk wat er aan zit, maar die zat daar en zei van, als jij nog één keer. Ah neen, neen, ze *(haar mama)*, kwam op, met Dory - mijn hond, en ze zei van. Ben jij dat kind dat mijn dochter aan het pesten is? Dat is mijn kind, hè. Als jij nog een keer he, mijn dochter pest, dan ga ik nog eens voelen he meid, maar ga je het nog eens voelen.

en hm, als het nog twee pogingen had, toen hadden we nog een begeleider die eigenlijk op gekleurd is en die had het ook wel gekund. Of nog iemand die ik kende van de school die het ook ging doen voor mij.

J. Was dat een bus van De Lijn?

R1. Ja, en dat was gewoon De Lijn en dat was elke dag, met twee meisjes die zaten mij de pesten door te lachen door dingen te door niks te zeggen, maar gewoon altijd te lachen uit te lachen. Hoe ik weet niet waarom en ik zeg, stop.

En dan zei ze van een Gemnie, zo eentje.

En dan was ik zo van; wat is jouw probleem?

Toen zei R1, die hier ook.

Om hier ook was. Maar tegen R4 deed ze niets, altijd gewoon tegen mij. En toen zei toen, toen was echt gestopt hè? En ook en en weet je wat mijn moeder dan deed? Ze ging af de bus, ze volgde hen tot aan de carrefour.

Niet binnen he, want anders zou mijn moeder fout zijn. Maar toen waren, toen waren ze en toen ging mijn moeder weg en gewoon terug en zaten ze nog te kijken.

J: Had jij dat gevraagd aan uw moeder, of is het gewoon?

R1. Nee. Ze zei X, als ze het nog één keer doen, maar dan gaat het nog wel vallen. Dan gaat er nog wel wat. Wat vallen? Hoor, wacht maar.

Deel 2. 00:10:08 over bus en onvoorspelbaarheid

J. En, wat doe jij zo dus? De thesis die ik wil maken wil gaan over wat wat -wat heb je nodig om u veilig te voelen in de stad- of dat het nu Tervuren of Leuven is, veilig en ook.

R1. *(onderbreekt)*.

J. Wacht, hé.

R1. Zeg maar zeg.

J. 't Is niks, maar ik wil proberen ... Dus ook veilig of op u gemak of dat ge u goed voelt, veilig goed voelen. Wanneer heb je zoiets? Oh ja, ik kom op mijn gemak met een bus.

Wanneer vind je het moeilijk? Ga je bijvoorbeeld veel naar 't stad? Waarom wel of waarom niet? Dat wil ik een beetje weten. Daar ben ik naar op zoek. Je hebt al een paar dingen gezegd, hè? 't Is ambetant dat ze de halte niet afroepen.

R1. Nee maar de haltes die ik ken zoals van dit of Leuven of -Leuven doe ik al m'n hele leven vanaf. Ook dat klein ben eigenlijk ja.

Openbaar vervoer ben ik begonnen toen ik tien was. Eigenlijk Woluwe hè heel veel met de metro met de trein.

Mijn broer en mijn zus hebben het afgeleerd he, het is mij afgeleerd geweest he.

J. Waarom?

R1. Want ik ben ook helemaal naar Aarschot geweest al kind. *(lacht)* Ver weg. Lennik met mijn broer en mijn zus soms.

J. Wanneer, voelt ge u altijd op uw gemak in de bus of voelt ge uw gemak of, doe je dat graag of doe je dat niet graag?

R1. Ik doe dat helemaal niet graag, daarom heb ik een scooter mobiel een en mototje

J. Wat maakt dat ge het niet graag doet?

R1. Ik hou gewoon niet van het systeem hoe het in elkaar... ze komen of nooit op tijd, of ze veranderden de nummers. Daar ben ik enorm boos over eigenlijk.

3 16, was OK 3 15, was OK 3. Je weet 3 16 is sterrenbeek.

3 17 of zo en en ik ik. Ik ben iemand die haat veranderingen en eigenlijk is iedereen heel boos. Veel mensen die openbaar vervoer nemen zijn eigenlijk heel boos met het systeem dat ze het veranderd hebben. En de weg, hoe ze de weg hebben veranderd... want je had een snelle bus.

J. Dat onvoorspelbaar is en wat het veranderd en dat je dat vind jij ambetant?

R1. Ja en nummers zijn al superlastig voor mij. En mijn begeleiding soms is het ook wel een beetje irritant want. Ik heb graag de ze op tijd mij de tijd geven wanneer ik moet gaan en dan ben ik er en dan dat ze mij...Dan zeggen ze het weer dat het ook een beetje mijn schuld is maar dan hadden ze moeten zeggen van ga dan al, dan ben je op tijd. Discussie, discussie altijd.

Daar heb ik heel veel irritatie mee, want dat neemt heel veel energie bij mij een discussie.

J. Wat is de irritatie de discussie of dat de bus niet op tijd is?

R1. Allebei, Maar ik ik echt letterlijk haat ik. Ik haat een bus, maar het brengt je wel waar je moet. Dat is wel één positiviteit, Maar ik, ik ben niet graag op de bus, ik haat de bus. Ik kan soms ook heel heel mottig worden op de bus.

J. Van?

R1. Gewoon misselijk. Ik kan heel misselijk op een trein zijn en heel misselijk op een bus.

Deel 2. 00:14:00 de stad

J. En kom je bijvoorbeeld vaak in de stad, wil ik zeggen zo gelijk in de stad van Leuven of en wat doe je daar dan graag?

R1. Soms in de winkeltjes, soms heb ik dingen nodig voor mijn tekenen. Soms, een koffietje.

J. Heb je het liever, is het een plaats waar dat je graag andere mensen ziet of vind je het tof om alleen te zijn?

R1. Nee, daar heb ik niet echt mensen die ik ontmoet. Dat is, want dat is de locatie is goed voor de mensen die ik ontmoet.

J. Als mijn vriendinnen of mijn vriendin afsprekt, spreek je dan liever in de stad af of liever?

R1. Eigenlijk is dat heel makkelijk, want als we vrijdag bijvoorbeeld er (*in Leuven*) zijn, dan moet je er wel wat bij zijn, dus, er is al een paar keer geweest dat ik naar Genk ben geweest (*bij een vriendin*).

Deel 2. 00:22:59 over autonomie

R1. Maar ik heb zo soms wel last met mijn begeleiding en zo, want zij geven mij niet... de ruimte, zij worden altijd, zei zijn zo, kijk, ik weet niet hoe ik dat moet uitleggen.

Zij zijn dus. Lief behulpzaam enzo maar als het komt op dat ik mijn broer wil zien of als ik mijn zus wil zien. Kijk.

Meestal meeste van de mensen die bij ons wonen, die hebben alles dichtbij, bij mij is dat buitenland. En soms gaat dat niet voor mijn broer en mijn zus, dus dan moet het wel in de week gaan.

En dan zeggen ze dat mijn week, dat ik mijn week niet afmaak en mijn werk niet doe maar dat is waar. Maar wat die andere begeleiders zegt is Dat is niet waar. Je neemt gewoon dat is hetzelfde als zeggen van je gaat het permanent wel, je gaat echt werken. En je hebt en je mag maar zoveel afnemen.

Ja.

En dan zeg ik van ja, dat snap ik wel, maar dat is niet het geval bij mij want ik ga letterlijk elke keer al voel ik mijn lekker af. Al heb ik mijn meisjesding, ga ik wel, hè?

J. Waar ga je dan naartoe? Naar die school?

R1. Ja, nee, nee, waar ik woon. Villa Fura, dat is in de dus elke week. Maandag tot vrijdag. En dan weekend bij mijn ouders.

Deel 2. 00:36:30 een vraag proberen stellen

J. Wil je ne keer mee met mij nadenken, *co-researcher 1*? Ik heb iets waarover dat ik nadenk en dus...

R1. Dat ik iets maak of zo?

J. Awel, maar ik weet het niet, maar dus, ik ga het uitleggen

R1. Ja ma zeg maar, ...

J. Awel, wat ik dus interessant vind is he, als je wilt nadenken over hoe dat ge een stad maakt, waar dat iedereen zich welkom voelt, wil ik heel graag weten van wanneer voelde jij je op je gemak? Wanneer voelt ge u welkom? Welke plaatsen gaat ge ontwijken omdat je ze niet tof vindt? En dus dan dacht ik, ik heb het nog niet besloten.

R1. Ik ontwijk misschien wel dingen, maar.

J. Mag ik eventjes?

R1. Ja. Sorry ik heb je onderbroken,

J. Das ok ok maar dus ik ga mijn redenering afmaken anders, vergeet ik het.

En dus dacht ik, kan je dat op twee manieren of nog andere manier doen? Denk gerust mee. Ik zou je kunnen vragen om in stad ne keer een foto te maken van hé, dit vind ik, hier voel ik mij mijn gemak.

R1. Nee, maar ik ben aan het nadenken. Ja.

J. Ik zal eerst zeggen wat er in mijn hoofd zit (*praat snel*) of een foto maken, hier voel ik mij op mijn gemak hier voel ik mij niet op mijn gemak, (*terug normaal*) of een tekening.

Of iets anders.

Zie je dit al uberhaupt zitten om te doen? Das al 1 ding.

Deel 2. 00:37:45: over 'belonging'

R1. Waar zit ik het meest op mij gemak? Als ik euhm familie rond mij heb.

En waar voel ik mij het meest op 't gemak? Is als ik even weg ben van mijn mama en mijn papa, ik bedoel weg van Villa Fura, weg van mama, weg van papa want- niet van papa- soms gewoon een beetje van mama, want mama is iemand van doe dit doe, dat doe dit doe dat doe dit. En ik ben ook de laatste kind en ik krijg het dan de hele tijd. Je kamer boven, je kamer dit, je kamer dat. En ik ben zo, het is MIJN kamer nu.

Ja, en het moet zo en dan is het toch zo van dit weekend dit, dit weekend dit. Voor alles van Villa Fura, de hele tijd ben je zo van ja, maar ik wil ook leuke dingen doen. Niet altijd spullen voor dat.

En als ik bij mijn broer ben? Dan ben ik zo van wow, niks gewoon, lekker luieren, niets doen gewoon nie nie nadenken. En dan voel ik mij gewoon, ja zaliger, maar dan kom ik terug en dan ben ik zo van Oh, nee, hier begint het weer of hier gaat deze weer over zichzelf praten (*in Villa Fura red.*)

Deel 2. 00:39:09 autonomie activiteiten

J. zeg, je zei daarnet: “sommige plekken ontwijk ik”. Wat ontwijk je?

R1. (*praat stil*) Kijk, Als ik ja mama zegt tegen mij, van, hè, nee, dan ga je niet ontwijken, je gaat het gewoon doen. En dan denk ik zo van ja, dat is toch ook mijn keuze. En dan zegt ze neen dat ga je dus niet doen.

En ik zei nog tegen haar deze week van ik voel me niet zo prettig en ik zei ik wil mijn aquagym niet doen en ik ben letterlijk echt elke week geweest en ik zei van mama, mag ik nu even niet gaan, ik heb nu echt last aan mijn benen en mijn voeten. En ze zei neen je gaat het

doen. En nu heb ik nog meer last omdat ik het heb gedaan. Het is altijd zo van. Het taartje wordt hoger en hoger en soms, ... weet je? .

Deel 2. 00:40:07: 'belonging' in de stad (aansluitend)

R1. Dat is meer de ontwijking. Het is niet van het ontwijken van niet dingen te willen doen, het is meer dat.

J. Er zijn er ook zo, ...want wat je nu vertelt is eerder zo van ja, wat dat ge probeert om zelf zowa te kunnen beslissen wat dat je doet, wat ik ook wel graag wil weten is, omdat ik bezig ben over de stad: wat vind je leuk in de stad? En wat zou een stad kunnen veranderen, zodanig dat iedereen daar welkom is, dan denk ik ook, zijn er ook plekken in de stad dat ge zegt daar kom ik niet, want... Daar ga ik niet komen. Bijvoorbeeld: ik kom niet 's avonds in het park want daar heb ik schrik. Ik ga wel een koffie drinken. Gelijk dat jij ook doet, dat doe ik ook.

R1. Ik; in het algemeen, hou altijd van Sint Lambrecht Woluwe en dat gaat altijd. Ik hou niet van Tervuren. Ik, ik haat Tervuren echt maar ik heb me moeten aanpassen aan dat ik in Tervuren woon, officieel.

Maar ik heb wel een paar plekjes waar ik soms binnen ga, bij Flower lady.

J. En Waarom? Waarom zeg je dan, wat maakt dan dat je denkt: Oh, dan vind ik het leuk. Wat zijn..

R1. het zijn lieve Mensen, ze hebben .. en Karel heeft mij ook al geholpen met een short, hij kan heel goed tekenen. Ik heb voor zijn dochter ook een T-shirt gemaakt.

Deel 2. 00:42:00 hoe een stad moet zijn

J. Ja, en zijn er zo, als ge zegt van Sint lambercht Woluwe vond ik leuk, zijn er dan plekken die je daar leuk vond en waarom?

R1. Alles was gewoon daar, de Woluwe shopping was daar, ik kon daar gaan.

Het rondpuntje waar ik gewoon rond kon lopen, ik kon rond lopen als je in het stad moest dan kon je rondlopen. Dat is gewoon. Het was. Het was gewoon dichtbij alles.

En nu duurt het zo lang om naar het ziekenhuis te gaan om ooit eens nog naar Woluwe te kunnen gaan. De de metro was 5 minuten wandelen.

Deel 2. 00:42:53 over de metro (aansluitend)

J. En dat deed je dat graag, de metro nemen?

R1. Soms, niet altijd.

J. Wanneer niet?

R1. Omdat het zo plakkerig was. Ik ik één ding wat ik haat op de bus en op de trein ofzo, dat dat de paal, plakkerig en vies; Ja, Ik weet niet, Ik weet niet wat dat is, Maar dat is echt één ding, voor de rest heb ik geen probleem.

Deel 2. 00:43:21 afspreken in de stad

J. En als je nu in Leuven iets gaat drinken met je vriendinnen, wie kiest er de plaats en waarom?

R1. *(Steekt hand op)*

J. Jij kiest.

R1. Ik ik moet alles doen.

J. En waarom?

R1. Ik vind het irritant dat ik altijd de hele tijd voor iedereen moet nadenken. Van: Oké, wat gaan we nu doen? Jullie willen toch iets doen.

Ik heb mij toch? Ik heb mij eigenlijk nu. Volledig uitgezet. Want, ik heb eventjes geen zin om iedereen ... te willen zeggen.

't Is echt heel veel, heel irritant.

J. Er is altijd 1 iemand die alles moet organiseren he?

R1. Echt, dat is gewoon vermoeiend dat is niet leuk zo.

J. Waar moeten we dan rekening mee houden?

R1. Alles. Ik moet gewoon zeggen van ja, meisjes ik heb nu al 4 en 100 keer gevraagd van wanneer hebben jullie tijd? Geef me jullie data blabla en ze doen het gewoon niet, dan denk ik zo van tis op u he. Ik heb het nu een paar keer gedaan, nu doen jullie het zelf.

J. Jullie zijn al wel een paar keer weggeweest, waar ben je dan naartoe geweest?

R1. Zeeland.

J. En, hoe heb je dat gekozen, of hoe heb je dat?

R1. ...

J. En dan heb je je vriendinnen meegepakt. Da's wel leuk daar.

R1. Ik heb wel een meerdere vrienden hebben waar het zo net zoals sociaal is als ik bij mijn broer en mijn zus ma kijk. Ik ben niet zo opgegroeid.

Maar in mijn systeem heb ik dan wel. Ik zei.

Zou wel leuk zijn om een paar vrienden te hebben waar je gewoon altijd mee kan afspreken.

Ik heb nu altijd, oh ja, maar om dit o ja maar omdat oh, omdat mijn mama dit moet doen, oh, omdat mijn mama dat denkt.

Je moet zelf dingen organiseren.

Da's lastig, ik wil gewoon uitgaan en het leuk hebben en iets doen. En niet

Omdat Omdat Omdat of of? Ik denk dit of dat. Doe jij het maar doe jij het maar.
en dan echt zo van: hé, hallo.

Deel 2. 00:50:20 opdracht uitdenken en liefde voor familie

J. Hoe lang duurt het zo om een tekening te maken.

R1. Dat ligt eraan, meestal het ligt aan hoe lang ik in een dag vrij heb, wat het tekenen in het algemeen is en hoe het eruit ziet.

J. Stel als ik u vraag maar ge moogt ook neen zeggen.

R1. Neeneen.

J. Stel als ik je vraag *R1* kan jij een plek tekenen in de stad waarvan je denkt, hier vind ik het fijn en daarom wil ik er heen, gewoon uit uw hoofd.

R1. Ik zou het wel doen, maar het is niet. Er is niet dat is, er is niet echt een plek waar ik zeg van ja, nee, nee, nee nee, maar ik zeg niet, ik zeg niet dat ik het niet wil doen.

J. Ik hoor wat je zegt.

R1. Nee, maar ja, ja...

J. Je moet dan wel een plek hebben dat je in je hoofd hebt en jij zegt nu, ik heb geen plek in mijn hoofd, dat is wat.. is dat juist wat ik zeg?

R1. Ja maar niet niet in Tervuren sorry, dat is echt gewoon niet mijn plek.

J. En waar is dan dat plekje in uw hoofd? Hoeft niet Tervuren te zijn.

Deel 2. 00:51:30 liefde voor familie (aansluitend)

R1. Maar dat ligt eraan want kijk, ik hou van mijn broer, ik hou van mijn zus en het ding is gewoon mijn zus en mijn broer, dat is heel anders ingepropteerd (??) dan bij mij. Ik ben, ik ben eigenlijk de knobbel.

Deel 2 00:53:04 liefde voor familie

(vertelt over hoe haar broer en zus haar hebben geplaagd vroeger. En vult aan.)

R1. Maar mijn broer is nog altijd zo, hij noemt mij een kakzak altijd of een rat. Hij heeft ooit een gezicht van mij op een rat gezet, *(lacht en gaat verder al lachend)* en van mijn moeder op een clown. *(lacht lang)*

(vertelt verder hoe ze elkaar soms pesten, plagen.)

Deel 2 01:07:02 -over onderbreken de andere

(we praten over haar huisgenoot)

R1. Maar wat zij doet is, als wij praten bijvoorbeeld dan gaat zij hier komen zitten, gaat ze het overnemen, gaat ze dingen en gaat ze het zelf bespreken. Stel als jij nu praat. *(kijkt naar mij)*

J. Ja, wacht he ik zal eens iets zeggen.

R1. *(onderbreekt luid-imiteert)* Ja en euhm, dat had ik ook gedaan en dan. *(naar mij: blijf maar blijf maar)*

J. Ja maar ik wou eigenlijk...

R1. Ja en dan gaat het nee.

J. Maar *co-researcher 1*,

R1. Neen, en dan zo de hele tijd. *(terug als zichzelf)*. Maar ze heeft autisme.

J. Kijk, ik denk luisteren naar elkaar dat dat. Ik vind dat super belangrijk en dat gebeurt niet zoveel zijn he, er zijn niet zoveel mensen die dat echt kunnen hoor of iemand anders het woord geven en he.

Deel 2 01:07:02 -over onderbreken zichzelf

R1. Ik was iemand die in het begin zo niet echt. Ma het niet realiseren dat ik dat deed en ook. Als ik iets wou zeggen, moest ik het snel zeggen. Hetzelfde bij jou.

En eigenlijk heb ik veel bijgeleerd dat ik eerst ook mensen moet laten praten. Niet zo “langwerpig” moet praten. Ook de kans moet geven aan de mensen om te praten. En ook, luisterend oor moet zijn om te luisteren en om te kunne doen... en eigenlijk is dat soms wel zalig om te luisteren. *(Aan mij:)* Waar zat ik?

J: Ik zei dat je..

R1. En ik wil niet altijd praten, dat is vermoeiend voor mijn mond, Ma, het probleem is, met mijn mond is het eigenlijk. Het gaat niet dicht dat zo, dat is niet gemeend. Dat is zo ja, hoe moet ik wat zeggen? Je hebt een mond? En, Je moet dus kalm zijn en als je alleen bent, dan is dat niet moeilijk, want dan ben je zo.

en dan maar .. de water zit erin.. en de mond wil niet dicht. En dat is heel vermoeiend.

J. Ik had een vraag, maar het is nu efjes weg..

R1. Oh heb ik je onderbroken?

J. Nee, nee, Maar ik heb soms iets dat ik in mijn hoofd zit en dan dat ik efkes moet nadenken. ik dacht, wat ging ik vragen...

Deel 2 01:02:00 over roddelen

(Ik deel over hoe ik de sfeer kan voelen en niet hou van ruzie, dat ik daar buikpijn van krijg).

R1. Ik krijg daar hoofdpijn van. Wij hebben één iemand in ons huis en die werkt alleen op zichzelf. Dus. Zij zegt, bijvoorbeeld. *X*, wanneer heb ik dit, *X* wanneer heb ik dat en dan gaat ze roddelen over dat en dat over iemand anders en dan maakt ze dit en dan denkt die persoon dat het over.. en dan ben ik zo van: he ma echt wacht, waarom heb jij dit nu gezegd, heb jij dit nu. Blablabla en dan wordt en *(maakt een whoehoe geluid uit onderdrukte woede)* dat is irritant.

J. Ja.

R1. en het is altijd Ik dit, Ik dat, gsm dit, vriendje hier vriendje daar. 't Is een leugen maar dat is haar beperking. 't Is een leugen, 't is roddelen. Maar dan wil ik niet meer met haar omgaan, ik vind het niet leuk, om met haar om te gaan.

En dan komt ze uit bed of komt ze naar beneden en doet ze zo stom gewoon heel farce en onbeleefd en ik zo, waarom doe je zo?

Aan de andere kant is het ook weer OK want gisteren hadden we een leuke avond.

Deel 2 01:09:00 over deelname aan het project

J. Ah ja, ik wilde een keer vragen, ik zit altijd met die vragen stellen over de stad en u beweging in het openbaar vervoer. Vind je dat eigenlijk interessant om daarover te babbelen? Want het is wel daarover dat ik u wel nog vragen ga stellen.

Is dat een onderwerp dat ge denkt “ik wil dat wel doen”?

R1. Ja, als dat het project is. En als dat iets wat we moeten gaan doen wat je wou zeggen dan dan wil ik het wel doen.

4. Veldnotities

Datum: 08/01/2026

Locatie: Villa Fura, centrum Tervuren (Co-researcher 1 studio)

Duur: ± 2u30 (12:00–14:30)

Doel: Inzicht krijgen in Co-researcher 1 leefwereld en haar relatie tot de stad; samen op stap gaan in Tervuren

Registratie: Geen audio-opname. Verslag opgesteld dezelfde dag op basis van notities en geheugen. Foto's genomen (met toestemming).

Context

Vooraf

Ik neem de bus naar Tervuren maar stap uit aan het verkeerde adres (bij de ouders van een andere bewoner van Villa Fura). De vader brengt me met de auto naar het centrum en zet me af bij Villa Fura.

Tijdens de rit vertelt hij over het ontstaan van het project. Hij beschrijft hoe het initiatief ontstond vanuit de vraag: “*Wat als wij er niet meer zijn?*” (verwijzend naar ouders van bewoners). Hij vertelt ook over de financiële uitdagingen van het project. Villa Fura bestaat uit vijf of zes bewoners. Elk heeft een eigen studio, daarnaast zijn er gemeenschappelijke ruimtes (keuken en living).

Sfeer

Bij aankomst zit Co-researcher 1 nog in pyjama. Ze heeft hapjes klaargezet (druiven, guacamole, chips) en maakt thee. Het is donderdag, haar “uitslaapdag”, zoals haar mama later verduidelijkt.

Haar mama komt kort binnen omdat ze dacht dat ze bij het gesprek moest zijn. We begroeten elkaar (we kennen elkaar van vergaderingen bij Konekt). Co-researcher 1 en haar mama knuffelen en maken grapjes. De interactie tussen hen is warm en speels.

Na enkele minuten vertrekt haar mama en zetten Co-researcher 1 en ik het gesprek alleen verder.

Het huis is stil. Ik hoor geen andere bewoners in de gemeenschappelijke ruimte.

Wat doen we

- ☐ We praten eerst in haar studio.
- ☐ We overlopen het verslag van het vorige gesprek. Co-researcher 1 corrigeert en verduidelijkt enkele zaken.
- ☐ Ze geeft me een rondleiding in haar studio en de gemeenschappelijke ruimtes.
- ☐ We wandelen samen naar haar favoriete plek in Tervuren.
- ☐ Ik neem nadien de tram terug naar Brussel.

Inzichten in de inhoud

Haar studio

Co-researcher 1's studio is overwegend roze, haar favoriete kleur. Aan de muren hangen veel foto's van familieleden. Ze vertelt uitgebreid over haar familie in het buitenland, haar peetoom en -tante, neven en nichten, en over een huis in Ierland en in Zeeland.

Ze benoemt expliciet hoe belangrijk familie voor haar is.

Ze toont me haar bed en zegt dat ze graag slaapt en dat haar bed zacht is.

Een medebewoonster komt binnen om te vragen of de melk nog goed is. Co-researcher 1 geeft advies.

Gemeenschappelijke ruimte

Ze toont me de gemeenschappelijke keuken en living. Het is stil; er is op dat moment niemand aanwezig. Er slingeren geen spullen rond, alles lijkt opgeruimd.

Ze vertelt over de taakverdeling tussen bewoners en geeft aan dat zij graag meehelpt, maar dat dit volgens haar niet voor iedereen geldt.

Ze toont ook het schema waarop staat wanneer begeleiders aanwezig zijn.

Ze vertelt lachend dat ze ooit stiekem de gemeenschappelijke wasruimte gebruikte om haar hond te wassen. Haar mama moest daar hard om lachen.

Onderweg

Na ongeveer een uur gaan we naar buiten. Het heeft gesneeuwd. We trekken een selfie.

Onderweg naar haar favoriete plek vertelt ze over haar scooter. Ze beschrijft hoe belangrijk die voor haar is en toont een foto van het moment waarop ze die als verjaardagscadeau kreeg van haar familie.

Ze vertelt ook over een conflict op de bus de dag voordien: jongeren gooiden sneeuw naar auto's en ze sprak hen daarop aan. Ze beschrijft hen als onbeschoft.

Tijdens de wandeling wijst ze verschillende plekken aan waar ze iets heeft gedaan:

- Een Italiaans restaurant waar ze ooit een tekening maakte en mocht opdienen.
- De foyer waar ze gewerkt heeft.
- Een huis waar een vriendin van haar mama woont.

Ze verbindt plekken telkens met mensen of ervaringen.

In de bloemenwinkel Flower lady

Na ongeveer vijftien minuten wandelen komen we aan bij de bloemenwinkel, haar favoriete plek.

Een vrouw baat samen met haar partner de winkel uit. Op dat moment is enkel de vrouw aanwezig. Ze is aan het praten met een klant.

Co-researcher 1 toont me ondertussen haar favoriete bloemen (o.a. orchideeën, die ze associeert met haar reis naar Bali).

Wanneer de klant vertrekt, begroeten de vrouw en Co-researcher 1 elkaar met een kus/knuffel. De vrouw maakt een grap dat Co-researcher 1 teleurgesteld zal zijn dat haar man Bart er niet is (met wie Co-researcher 1 eerder een short maakte).

De vrouw kent Villa Fura en spreekt er positief over. Ze zegt dat Tervuren aangenaam is omdat alles dichtbij is (park, winkels). Co-researcher 1 vertelt over sponsoracties van Villa Fura. De vrouw geeft tips voor een volgende actie.

Ik merk dat ik zelf voorzichtig ben om de vrouw niet te lang bezig te houden, omdat ze aangeeft dat het runnen van een winkel hard werken is. Zijzelf geeft echter geen signalen dat we moeten vertrekken.

Terugkeer

Wanneer ik de tram wil nemen, zie ik dat die net vertrokken is. Ik zeg dat ik gerust naar een andere halte kan wandelen. Co-researcher 1 legt uit hoe ik via een speelplein bij de volgende halte kom.

Zij wandelt terug naar huis; ik neem de tram naar Brussel.

Later stuurt ze me nog een foto, gemaakt door chatgpt.

Inzichten in het proces

- ☐ Ik had voorgesteld dat Co-researcher 1 een tekening zou maken van haar stadservaring, maar ze geeft aan dat ze dat niet heeft gedaan. Ze stelt voor om samen naar haar favoriete plek te gaan in plaats van een tekening te bespreken. Ik ga akkoord.
- ☐ Ze brengt spontaan opnieuw ervaringen met openbaar vervoer ter sprake, zonder dat ik hier expliciet naar vraag.
- ☐ Ik ervaar haar als zorgzaam: ze voorziet eten, legt dingen uit, toont me de weg naar de tramhalte.
- ☐ Ik denk na over het 'hoorwatje', Co-researcher 1 zegt dat ze graag eens een presentatie zou willen maken.

Veldnotities kennismaking co-researcher 2 (R2)

Datum: 16/01/2026

Locatie: Brake-Out Leuven

Duur: ±1 uur

Doel: exploratie, elkaar leren kennen, vragen of ze interesse heeft

Opname: Opname gestart maar technisch mislukt. Onderstaande notities zijn dezelfde dag uitgeschreven op basis van geheugen en schriftelijke aantekeningen

Context

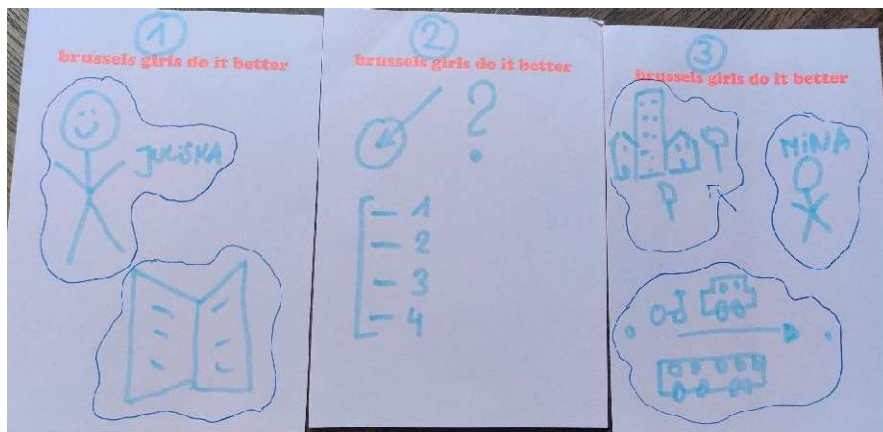
Dit gesprek kadert binnen het voortraject van mijn thesis. Ik licht toe wie ik ben, wat ik studeer (Gender Studies) en dat mijn onderzoek gaat over ongelijkheid en hoe mensen verschillen ervaren in de samenleving. Ik leg uit dat ik een thesis wil maken over hoe jonge vrouwen met een verstandelijke beperking de stad beleven, en meer bepaald hoe zij zich verplaatsen en wanneer zij zich welkom voelen.

Ik vraag of ik vragen mag stellen en of ik mag opnemen. Co-researcher 2 stemt toe. Tijdens het gesprek valt het opnameapparaat echter uit zonder dat ik dit onmiddellijk merk.

Ik licht ook het geplande proces toe: een kennismakingsgesprek, daarna samen zoeken naar een manier om ervaringen te onderzoeken, vervolgens gezamenlijke uitwisseling van inzichten.

Wat doen we

Aan de hand van kaarten:

- Ik stel het mezelf en het onderwerp van mij thesis voor.
- Ik geef inzicht in het proces dat zal volgen.
- Ik vraag dat ze zichzelf voorstelt, haar relatie met de stad en zich verplaatsen in de stad.

Over co-researcher 2

Co-researcher 2 stelt zichzelf voor. Ze vertelt dat ze graag tekent en naar de academie in Aalst gaat. Ze werkt op maandag in de bibliotheek. Ze is naar school gegaan in Kasterlinde en zit in haar tweede jaar bij Brake-Out.

Ze vertelt dat ze een tweelingzus heeft met Downsyndroom en dat bij haarzelf autisme werd vastgesteld toen ze ongeveer twee jaar was. Ze wil graag over haar diagnose spreken en zegt dat sommige mensen het niet zien- in tegenstelling tot bij haar zus.

Ze vertelt dat ze niet houdt van aanraking. Wanneer mensen haar onverwacht aanraken, bevriest ze. Ze zegt dat ze dit niet expres doet, maar dat ze daar vaak opmerkingen over krijgt. Dat vindt ze niet prettig.

Ze vertelt over haar honden en haar familie (Rani (poedel) en Raji (dwergpoedel), Indisch want haar familie houdt van Indië). Ze zegt dat ze 'een mama's kindje' is en ook veel van haar papa houdt.

Waar woont ze: Houdt van Halle, daar is ze opgegroeid (eerst Jette, dan Dilbeek (?), Halle, den nu Ruisbroek).

Zich verplaatsen

Co-researcher 2 vertelt dat ze vaak de trein neemt naar Aalst voor de academie. In het begin oefende ze dit samen met haar mama. Iemand zette haar af aan de trein en iemand anders haalde haar op. Nu doet ze het zelfstandig.

Vroeger was er een rechtstreekse trein. Nu moet ze overstappen in Brussel-Zuid. Dat vindt ze moeilijker. Ze probeert te reizen op momenten dat het minder druk is, omdat ze niet houdt van drukte. Ze houdt er ook niet van wanneer mensen haar aanraken in de trein.

Om rustig te blijven luistert ze naar muziek of zit ze 'in haar bubbel'. Soms belt ze haar mama.

Ze vertelt dat ze eens alleen de weg van de academie naar het station heeft genomen toen ze haar begeleider niet vond. Haar mama was in paniek, maar zijzelf was trots dat ze het alleen kon.

De bus neemt ze niet graag. Wanneer ze in Brussel afspreekt, spreekt ze liever af aan een station. Als ze iemand kan volgen, voelt ze zich rustiger. Dan kunnen ze samen beslissen wanneer er iets verandert.

Ze wandelt elke week een uur naar Halle, naar de bib. Dat doet ze bewust voor haar gezondheid en om haar relatie met eten in evenwicht te houden.

Fietsen vindt ze moeilijk. Ze zegt dat ze niet stabiel is en soms valt. Het bezorgt haar stress, maar ze wil het wel proberen.

De stad en plekken

Ze vertelt dat ze houdt van Halle. Ze groeide daar op en haar familie woont er. Haar grootouders hadden er een hoedenwinkel. Ze werkt in de bibliotheek en gaat soms na het werk langs bij haar tantes. Dat vindt ze fijn.

Ze gaat soms naar Brussel en soms naar Leuven met Brake-Out. Over Leuven zegt ze dat ze het een fijne stad vindt, waar mensen open zijn voor LGBTQ+ en zich uitspreken.

Ze spreekt ook over Westland Shopping Center. Ze gaat er met vrienden naartoe om rond te hangen of iets te eten. Ze zegt dat ze het samen zijn belangrijk vindt. Alleen vindt ze dat minder leuk.

In Halle gaat ze soms in het park zitten, op een klein bankje. Ze geniet daar van de rust. Haar vrienden willen daar minder graag afspreken omdat er volgens hen 'niets te doen is'.

Onveiligheid en moeilijkheden

Ze voelt zich niet op haar gemak bij luidruchtige tieners of wanneer mensen veel ruimte innemen.

Station Brussel-Zuid vindt ze moeilijk. Ze zegt dat er soms 'rare mensen' rondlopen. Station Leuven vindt ze wel OK.

Ze vertelt dat ze het haat wanneer mensen naar haar staren. Ze ervaart soms dat mensen haar anders behandelen. Bijvoorbeeld wanneer ze een broodje bestelt en mensen haar niet lijken te verstaan. Ze vraagt zich af waarom dat bij anderen anders lijkt te gaan.

Ze zegt dat mensen soms tegen haar zeggen: “'k ga niet bijten hoor'”. Ze vindt dat een vervelende opmerking.

Ze vertelt over een eerdere werkervaring in een magazijn toen ze zestien was. Ze had vooraf aangegeven wat ze niet kon, bijvoorbeeld werken aan de kassa. Op haar laatste dag merkte ze dat collega's anders deden tegen een nieuwe stagiaire. Haar baas zei dat twee collega's ruzie maakten 'over haar'. Ze zegt dat dit haar hart brak en dat ze zich buitengesloten voelde.

Reflectie

- Tijdens dit gesprek merk ik dat ik in het begin veel uitleg geef over mijn studie en onderzoek.
- Co-researcher 2 brengt zelf het thema discriminatie ter sprake.
- Door het technische probleem met de opname beschik ik niet over letterlijke citaten. Deze notities zijn gebaseerd op mijn schriftelijke aantekeningen en geheugen, en zijn dezelfde dag uitgewerkt.
- Co-researcher 2 kan in tegenstelling tot co-researcher 1 goed lezen, en ook goed tekenen. Ik vraag me af of ze de papiertjes niet kinderachtig vindt, ze lacht als ik zeg dat ik niet goed kan tekenen.
- Ik was eerder gehaast omdat ik een trein moest halen, we waren wel uitgepraat maar dat zorgde ervoor dat ik minder kon 'bounden', ze toont ook minder emoties dan co-researcher 1.
- Ik weet dus niet zo goed wat ze ervan vindt en of ze wil meedoen. Uiteindelijk doet ze mee.

Veldnotities & transcripties kennismaking co-researcher 3 (R3)

1. Veldnotities

Datum: 20/02/2026

Locatie: Brake-Out

Duur: ± 55 min uur

Doel: Elkaar leren kennen, band opbouwen, nav onze samenwerking in de onderzoeksgroep, inzicht krijgen in hoe co-researcher 3 zich verplaatsen in de stad ervaart

Context

We spreken af in het gebouw van Brake-Out Leuven, waar co-researcher 3 in haar eerste jaar zit.

Co-researcher 3 is al aanwezig wanneer ik toekom. Ze vertelt dat ze hier graag rustig komt werken. Ze volgt momenteel een VDAB-cursus website bouwen.

Voor we starten, geeft ze aan dat het niet zo goed gaat. Ze had vorige week een fietsongeluk (*TKL 00:03:15*). Omstaanders waren vriendelijk en hielpen haar met haar ketting. Ze heeft geen breuken, wel blauwe plekken. Later zegt ze dat ze nu erg schrikachtig is op de fiets (*TKL 00:05:45*).

We zitten aan tafel. De sfeer is wat afwachtend. Co-researcher 3 antwoordt op vragen maar wijdt niet spontaan uit. Ze is wel open, geïnteresseerd en lacht regelmatig.

Wat deden we

- Uitleg over het doel van het overleg en het voortraject met Co-researcher 1 en 2.
- Kennismaking (wie ben je, wat doe je graag?)
- Wat betekent de stad voor jou?
- Wanneer voel je je thuis in de stad? Wanneer is het moeilijk? Wat ontwijk je?
- Hoe verplaats je je en waarom?

Wat kwam inhoudelijk naar voor?

Over haarzelf

Co-researcher 3 koos recent voor een nieuwe naam. Voorheen heette ze *X*. Die naam draagt “veel lading”, gelinkt aan jeugdtrauma (*TKL 00:09:29*).

Ze vertelt dat ze van thuis uit heeft geleerd alles alleen te doen en geen hulp te vragen. Dit was lichamelijk zeer belastend en zorgde ervoor dat haar huishouden niet rond geraakte. De laatste jaren vraagt ze wel hulp en “dat is OK” (*TKL 00:05:45; 00:12:29*).

Op het einde van het gesprek vertelt ze over haar vriend in Californië. Ze leerden elkaar kennen via Discord. Ze hebben elkaar nog niet ontmoet.

Wonen

Co-researcher 3 woont al 7 jaar alleen in het centrum van Leuven. Ze heeft huishoudhulp, hulp bij administratie, bewindvoering voor financiën etc. Die hulp heeft ze niet altijd gehad, enkel de laatste 3 jaar.

Ze woont er graag. Ze houdt van rust en controle: zelf bepalen wie langskomt, welke geluiden

er zijn, enz.

Werken/Hobby's

- Ze heeft personeelswerk gedaan en werkte o.a. bij CM, Sint-Camillus en LeasePlan.
- Haar laatste job was fysiek te zwaar. Door heupdysplasie moest ze een nieuwe heup krijgen. Daarna viel ze uit en werd maatschappelijke participatie moeilijk (*TKL 00:11:09*).
- Ze had een mentale crisis na het wegvallen van haar sociaal netwerk. Via hulpverlening kwam ze bij Brake-Out terecht (*TKL 00:13:22*).
- Ze is hier graag omdat ze sociaal werk “van de andere kant” leert kennen en veel over zichzelf leert.
- Momenteel volgt ze een VDAB-cursus websites bouwen. Dit noemt ze haar “hyperfixatie”. Ze leert graag en volgt ook andere cursussen (Frans, cyberveiligheid, algebra, geometrie...). Ze geeft aan dat ze maar één project tegelijk kan doen. Haar aandacht gaat volledig naar wat haar op dat moment interesseert.

Zich thuis voelen in de stad

Plekken waar ze zich goed voelt:

- Botanische tuin
- CGG
- Kinesithérapie
- Brake-Out

De botanische tuin geeft haar rust. Ze vindt er een leeg bankje, kan lezen of lunchen, zit tussen groen. Het herinnert haar aan haar jeugd (tuinen). Ze gaat er alleen naartoe (TKL 00:23:15).

Bij CGG voelt ze zich op haar gemak omdat er naar haar geluisterd wordt en haar gevraagd wordt wat ze nodig heeft.

Bij Brake-Out voelt ze zich veilig en leert ze over zichzelf.

Te vermijden plekken

- Winkels: te druk, lichamelijk zwaar (stappen, bukken, wachten) (TKL 00:35:00).
→ Gaat meestal met huishoudhulp.
- Het “Gouden Kruispunt” (Tielt-Winge):
→ Grote parkeerplaats, veel winkels, veel stappen nodig
→ Familie woont dichtbij, geen contact meer (TKL 00:39:40)

Ze vermijdt drukte. Veel mensen maken haar snel overweldigd. Geluid is minder het probleem, tenzij ze er niet zelf voor kiest. Dan gebruikt ze een koptelefoon.

Zich verplaatsen in de stad

Mobiliteit is sterk verbonden met haar lichamelijke mogelijkheden. Afhankelijk van de situatie gebruikt ze een wandelstok, rolstoel, fiets, bus of aangepast vervoer.

Fiets

Co-researcher 3 heeft haar fiets al 6 jaar en gebruikt die regelmatig. Na haar recente ongeval (TKL 00:03:15) geeft ze aan schrikachtiger te zijn geworden (TKL 00:05:45). In de dagen erna vroeg ze haar partner om via headset met haar te praten tijdens het fietsen, zodat er “iemand aanwezig is” (TKL 00:46:00).

Ze vermijdt de spits. 's Nachts fietsen ervaart ze als OK. Ze krijgt soms opmerkingen van jongeren wanneer ze met de fiets buitenkomt (TKL 00:43:50), wat in kwetsbare momenten meespeelt in haar beslissing om naar buiten te gaan.

Bus

Ze neemt de bus naar het CGG (TKL 00:33:00) en soms met rolstoel. Dat ervaart ze als moeilijk. Meestal helpen omstaanders; buschauffeurs deden dit volgens haar nog niet. Soms rijdt de bus voorbij door drukte, of laat ze zelf een bus voorbijgaan als het te vol is. Ze probeert de bus te vermijden omdat ze een stuk moet stappen tot aan een halte (TKL 00:42:40). Geluid op openbaar vervoer kan overweldigend zijn; dan gebruikt ze een koptelefoon.

Trein

Ze neemt enkel de trein in het kader van Brake-Out-activiteiten. Andere deelnemers hielpen haar bij het op- en afstappen (TKL 00:33:00).

Te voet

Wandelen probeert ze te vermijden omwille van haar fysieke beperkingen (TKL 00:43:50). Ze ervaart soms blikken of opmerkingen in de publieke ruimte. In mentaal kwetsbare periodes kan dit haar doen twijfelen om naar buiten te gaan.

Auto / ziekenvervoer

Voor medische afspraken gebruikt ze CM-mobiel. Ze vindt het lastig dat dit 4 dagen op voorhand moet gereserveerd worden. Ze overweegt een taxibedrijf. Voor langere afstanden neemt ze soms haar rolstoel mee.

Drukke

Ze probeert spitsmomenten te vermijden. De constante drukte in Leuven speelt mee in haar keuze om vaak binnen te blijven (TKL 00:41:08).

Eerste inzichten in proces -mijn rol als onderzoeker

Ik gaf haar veel info over wat genderstudies zijn, uitleg bij het traject, uitleg bij Raadde boek vaan van Anais van ertvelde.

2. Transcripties

Deze transcriptie is een selectieve, chronologisch geordende transcriptie van een verkennend gesprek. Fragmenten zijn geselecteerd op basis van relevantie voor de onderzoeksvragen en voorzien van descriptieve koppen ter bevordering van de leesbaarheid. Deze koppen hebben geen analytische functie. Binnen elk fragment is de transcriptie verbatim gehouden, met behoud van spreekstijl, herhalingen, pauzes en emotionele expressies. Beschrijvende toevoegingen zoals (lacht), (pauze) of (onderbreekt) zijn expliciet aangeduid. Interpretaties en analyses van de onderzoeker maken geen deel uit van de transcriptie en worden uitsluitend opgenomen in het analysehoofdstuk.

00:03:15 Over ongeluk met de fiets

J. Hoe ist?

R3. Cava wel, ja het is nogal een moeilijke week geweest. Ja, Ik ben vrijdag aangereden geweest op weg naar huis.

J. Door?

R3. Een auto.

J. En?

R3. De fiets was een losgemaakte ketting en zo de boog van mijn wiel, zodat over het wiel hangt.

J. Ja.

R3. Dat is zo wat meer naar binnen, maar voor de rest niks aan het wiel gelukkig en omstaanders hebben mij kunnen helpen met mijn met mijn ketting terug op het op de fiets te krijgen. Dus ja.

J. En heb je er fysiek last van?

R3. Neen, geen botten gebroken ofzo enkel blauwe vlekken, dus...

J. Dat is ook wel schrikken zeker?

R3. ja

00:05:45 ongeval en opdracht

J. Heb je nog een vraag voor mij, want ik heb mijzelf al een paar keer voorgesteld.

R3. Ja voor de taak van nu. Ik weet niet hoe betrouwbaar mijn ervaringen nu gaan zijn, aangezien dat ik mijn ongeval heb gehad en ik ben nogal heel schrikachtig op de fiets momenteel. Dus ja..

J. Dat kan zoja , het is wat het is. De bedoeling van die oefening is eigenlijk echt dat je er eens over nadenkt. En ja. Dat ja dat ongeval is ook een deel van wat er kan gebeuren, dus op zich.

R3. Hm (*instemmend*).

J. Is het gewoon de realiteit en maakt u dan wat schrikachtig dan kan je dat vertellen, OK, dat is misschien niet representatief voor hoe je je normaal verplaatst maar als je dat op voorhand zegt is dat goed.

R3. OK

OK.

J. Misschien ga je dan terwijl dat je iets opschrijft eens nadenken over wat nu anders is ofzo en dat is dan ook, ... De bedoeling is eigenlijk echt om al een keer bewust om te gaan met hoe je je verplaatst.

R3. OK.

J. Ja, je moet er ook niet super veel tijd in steken.

R3. OK. Is goed.

00:09:29 Over haar naamsverandering

J. En jij? (*nadat ik mezelf heb voorgesteld, mijn gezin, studies, wat ik graag doe*)

R3. Ja, Ik ben *co-researcher* 3. Ik heb recent mijn naam laten ver-allez nog niet officieel laten veranderen, maar toch binnen Brake-Out al veranderd. Daarvoor noemde ik *X*.

Maar door. Kind trauma's enzo en opvoeding heeft die naam heel veel lading bij mij, en daarom heb ik mijn naam veranderd.

Ik kom uit een gezin waar dat het heel belangrijk was. Dat je zoveel mogelijk alles zelf doet. Zo weinig mogelijk om hulp vragen. En ja doet wat je kan, zo lang als je het kan. Mijn mama heeft ook de spierziekte die ik heb en dat is van haar oma's kant overgekomen, dus echt genetisch. Euhm, wat nog meer...

J. Heb je broers of zussen?

R3. Ja, Ik heb één broer 6 jaar jonger die is afgestudeerd in de wiskunde.

00:11:09 Waarom ze niet aan het werk is

R3. En dan had ik ook een bureau job bij Leaseplan op een bepaald moment.

Leaseplan is een organisatie die dat voor bedrijfswagens zorgt en de tank kaarten enzo.

Maar omwille van het vervoer, omdat dat in Diegem was en ik kon niet thuis werken, is mijn heup achteruitgegaan en daardoor. Want Ik heb ook heupdesplasie.

Daardoor heb ik een nieuwe heup moeten krijgen en dan ben ik zo uitgevallen en door uit te vallen begon het heel moeilijk te gaan om in de maatschappij deel te nemen en vandaar dat ik nu hier ben, ja.

00:12:29: Over hulp vragen

J. Ja, en toen zei je zei, “k heb ben van thuis opgegroeid om altijd alles zoveel mogelijk alleen te doen”, Zie je dat als iets positief?

R3. Nee. Omdat dat heel erg bezwarend is op mijn lichaam en dat zorgt ervoor dat ik minder kan doen wat ik wil doen, omdat dat wordt opgeslorpt door wat dat ik moet doen. Dat heeft mij jarenlang ook ervoor gezorgd dat het huishouden nooit gedaan geraakte, omdat het altijd door het werk opgerold werd enzo.

En sindsdien heb ik wel gerealiseerd van goh, zo kan ik eigenlijk niet blijven leven.

Ik heb hulp nodig en dat is belangrijk, en dat is oké.

00:13 22 Over brake-out

J. En euh, zo bij Brake-Out, wat hoop je hier..? Je zit hier in het eerste jaar. Hoe ben je hier terechtgekomen?

R3. Ik had een mentale crisis omdat mijn sociaal netwerk bijna volledig was uitgevallen, een paar jaar geleden. En dan ben ik een jaar in en uit psychiatrie gegaan, en dan hadden ze bij de... Ik was regelmatig bij X in en uit gegaan op Sint-Joseph.

En daar hadden ze uiteindelijk aangeraden om naar vzw.Walden te gaan.

Naar een bepaald programma. Ik ben de naam van het programma kwijtgeraakt.

Ik heb daar dan een infosessie gedaan, maar daar waren ze eigenlijk niet... Allez, konden ze niet accommoderen voor mijn beperkingen en hadden ze niet de infrastructuur voor hadden ze nooit echt gedaan in het verleden of moeten doen.

En dan, want ik had toen X al dan had ik samen met X gaan kijken. Van OK, wat is er nog meer? En ja, juist op dat moment had X recent een gesprek gehad met Brake-Out voor iemand anders. En dan zo binnengekomen.

(...)

J. Tof, en wat vind je ervan tot nu toe?

R3. Heel leuk, ja. Ja, Ik heb nog wel een prof professor. (goh amai) Professionele. achtergrond om omdat ik sociaal werk heb gedaan en zo en ik vind het heel fijn dat ik zo de theorie erachter en heb toegepast zie en daarmee aan kan werken zo dat ik het zo een keer van de andere kant kan bekijken, want dat is ook belangrijk.

En, ik ben heel veel over mezelf. al heb ik geleerd gehad, dus ja. (lacht)

(...)

Ik ben ook een heel zelfkritisch persoon, dus. (lacht)

00:19:00 Over handicap

(ik heb net vertelt over mijn interesse voor handicap, dat het soms niet zo duidelijk is wat handicap is, vb. een bril dragen)

R3. Ik heb daar nog een goed voorbeeld over. Ons mama, die heeft een blauwe kaart en ik heb zelf ook een blauwe kaart en op een bepaald moment moest mama haar blauwe kaart herzien en dan zat er daar een persoon mee in de wachtruimte voor dezelfde dingen. En haar aandoening was eigenlijk gewoon dat ze geen vingerafdruk had. Ja. En daarvoor kreeg ze dan een blauwe kaart, dus dan is het zo van waar welke accommodaties, wanneer en ja *(lacht)*.

00:23: 15 Over waar ze zich thuisvoelt

J. Vraag 1 is: als gij naar de stad gaat, wat zijn zo plekken dat jij je echt thuis voelt?

R3. De botanische tuin bijvoorbeeld. Als het zo warmer weer is en de bloemen en de planten beginnen zowat te bloeien, dan ga ik daar heel graag naartoe.

J. Hier. En Leuven?

R3. Ja, het is echt een hele mooie plek.

Daarnaast, maar dat zijn eerdere plekken waar dat ik regelmatig naartoe moet gaan. Vanwege afspraken. Is het CGG of zo tegenover waar het Sint-Raph was. En dan hier naar Brake-Out ook.

J. En dat zijn plekken waar ge u op u gemak voelt?

R3. Ja, en bij de kiné. *(lacht)*

J. Ja, wat maakt, bijvoorbeeld, die botanische tuin, ik ben daar nog niet geweest, wat maakt dat... wat zijn de dingen dat ge denkt van nou, hier ben ik graag?

R3. Het is daar vaak heel rustig. Ik vind altijd wel ergens een leeg bankje waar dat je kan zitten. Een boek opendoen, zitten lunchen. Dat is wel heel fijn en dan zit je tussen de... de... de ja, dan zit je letterlijk tussen de natuur en dat is ook wel heel fijn voor mij. Ik ben iemand die dat is opgegroeid bij huizen, waar dat altijd tuinen waren, waar dat het altijd netjes was in die tuinen enzo dus geef mij wel een beetje een thuisgevoel, ja.

J. En ga je vaak alleen of met mensen of...?

R3. Alleen Alleen. Ja, ja, ik heb niet zo'n groot sociaal netwerk dus vandaar.

J. En die andere plekken, de CCG?

R3. CGG *(lacht)*.

J. Daar ga je naartoe omdat je daar moet zijn. En je voelt je daar goed omdat..?

R3. Omdat ik daar naartoe ga voor mijn psycholoog en mijn psychiatrische afspraken.

En, die doen mij daar altijd op mijn gemak voelen tijdens de afspraken, dus ja.

J. En wat doen die dan, wat heb jij nodig om...?

R3. Ze luisteren echt naar mij en vaak komt de vraag naar boven van OK *co-researcher 3*, wat heb je op dit moment nodig om de sessie af te ronden of om de sessie te starten? En dat is altijd wel fijn om in zo een interactie te gaan. Ja dus ja. (*lacht*).

J. En en Brake-Out?

R3. Ja omdat het Brake-Out is (*lacht*).

J. En wat maakt dat dan.. bij die CGG voelt ge u veilig, is dat hetzelfde of is het hier iets anders dat ge denkt...?

R3. Ik voel mij hier veilig. En ook gewoon het feit en dat is ook bij het CGG zo dat ik meer over mezelf leer kennen. Meer over andere ook leer kennen hier dan. En ja, ik ben altijd een curieuzeneus, dus. Ja. Heel nieuwsgierig, heel leergierig, dus ja.

00:33:00 Over de bus/trein

J. Dus ja, en als je gelijk de bus pakt, ga je soms met de rolstoel op de bus of...?

R3. Ja. En, Dat is niet gemakkelijk. (*lacht*)

J. Hoe verloopt dat dan?

R3. Meestal heb ik de chance dat er bijstaanders zijn die dat zien dat ik met de rolstoel probeer op te stappen. En dan helpen die mij verder. Maar ik heb nog nooit een buschauffeur gehad die dat van zijn stoel kwam om mij mee te helpen of om de ramp naar beneden te halen of zo. Dus ja.

J. Heb je de bus dan al een keer gemist of zijn altijd wel mensen die..?

R3. Er zijn wel momenten geweest dat de bus mij gewoon voorbijrijdt, omdat er dan gewoon te veel volk op staat. En, er zijn ook momenten geweest dat ik zelf zie van: er is een beke te veel volk op. Ik ga hem gewoon laten voorbijrijden. Dus ja.

J. Pak je soms de trein ofzo want je zit natuurlijk wel makkelijk hier in Leuven, hè? Dus je hebt eigenlijk alles dichtbij denk ik of niet?

R3. Enkel bij Brake-Out pak ik de trein. We zijn bijvoorbeeld naar Gent geweest, Brake-Out Gent. Daar heb ik dan met de rolstoel op de trein geweest. En dan waren er andere Brake-Outers die dat mij hielpen om de rolstoel op de trein te zetten, dus dat was wel fijn.

00:35:00 te vermijden plekken

J. Zijn er ook plekken die je ontwijkt?

R3. Ik probeer zoveel mogelijk winkels te vermijden. En als ik winkels doe, dan zorg ik altijd dat ik mijn huishoudhulp mee heb. Omdat winkels vaak te druk zijn voor mij en ook lichamelijk, dan is het heel zwaar om met de fiets daar naartoe te gaan en doorheen de hele winkel te stappen om dingen te doen, zelfs al is het een kleine winkel en dan ook nog voorover bukken of zo strechen om dingen te pakken. Dat is ook heel vermoeiend, ja. En dan

nog wachten achter de kassa en ja al die...kleine dingen. Als je dat optelt, is het gewoon teveel. Ja.

J. Heb je da..? Want wat ik u hoor zeggen is dat van thuis uit was het idee, je moet alles zelfde doen. Op een bepaald moment heb je gezegd, ik ga hulp vragen.

R3. Ja.

J. En dus met die winkels is dat ook iets dat je al altijd weet van ik moet hulp vragen of dat je vroeger nog veel moeten doen of.

R3. Ik heb pas hulp gevraagd wanneer dat ik al 3 of 4 jaar alleen woonde. Dus ik heb 3 of 4 jaar alles volledig alleen gedaan. Ook de winkels en het is zo dat ik weet dat dat eigenlijk te zwaar is voor mij. Ja dus ja.

J. En dus het is nog maar een jaar of 3, 4 dat je zegt ik ga die hulp die er is vragen.

R3. Ja.

J. En dus die winkels, ge zegt die doe je enkel met huishouders?

R3. ja ja.

J. of, .. ga je altijd mee?

R3. Ja, ja. Allez, meestal. Als ik zelf aanvoel van als ik nu op de fiets spring, dan ga ik het lichaam zwaar overbelasten. Dan vraag ik wel aan de huishoudhulp om mijn bankrekening mee te pakken. Ja en om dan alleen te gaan. Maar anders probeer ik wel altijd zelf mee te gaan. Ja dat ik toch naar buiten kom. *(lacht)*

J. Om naar buiten te komen of zelf te kiezen of, ..?

R3. Allebei eigenlijk ja.

J. Je zei daarnet iets interessant, wat ik nog wou vragen , eugn *(denk na)*

R3. *(lacht)*.

J. ah, je zei het is te druk. Heb je last van drukte?

R3. Ja, ik word heel snel overweldigd. Zeker als er heel veel mensen rondom mij zijn. Ja. De grootste uitdaging dat ik op dat vlak heb gedaan is dat ik 4 dagen Graspop heb meegedaan, twee jaar geleden. Het was wel een hele fijne ervaring, maar tegelijkertijd was het ook wel zo van huuh, huuh, huuh *(draait ogen weg)*.

Dus ja.

J. heb je last van ..is het mensen is het geluid is het.. ?

R3. Mensen, ja.

J. Geluid?

R3. Geluid valt wel mee.

J. Als ik bijvoorbeeld op de trein zit of zo, zeker nu. Ik heb een beetje hoofdpijn, want altijd zo één keer in de maand moet ik echt en dan beginnen de mensen te babbelen en begint zo de de omroepers te gaan. Ja, dan zijn mensen zo luid aan het babbelen. In de regels,...

R3. Ja op treinen en openbaar vervoer over het algemeen heb ik dat ook wel dat het zo. Dat het geluid vaak teveel is, maar dan zet ik gewoon mijn koptelefoon op met muziek goed luid.

Ja. Het is zo. Ik moet er zelf voor kunnen kiezen om het luide geluid in mijn buurt te hebben. En als ik daar niet voor kan kiezen, dan geraak ik daarvan overweldigd.

00:39:40 Te vermijden plekken: het gouden kruispunt

J. Wat is dat of waar is dat?

R3. Dat is in Tielt Winge, dat is als je de Dietsesteenweg hebt.

J. Ken ik niet.

R3. Aah ok, dat is zo in Kessel-Loo, heb je zo de hele grote baan? Dan komt de Diestsesteenweg OK, en als je die gewoon de hele tijd volgt, kom je op een bepaald moment op een groot rondpunt en aan de rechterkant heb je een groot winkelcentrum. OK dus gewoon 1 grote parkeerplaats langs twee kanten.

Met heel veel winkels.

J. En dat noemt het gouden kruispunt?

R3. Ja, ja. Daar ga ik ook niet graag, Omdat langs de ene kant als ik daar wil winkelen, dan moet ik al een auto hebben om van winkel naar winkel te gaan, want anders is te veel stappen. En anderzijds ook omdat dat heel kort bij mama is. En familiaal zijn er ook wel wat problemen en ik heb niet echt contact meer met ééndert met wie van mijn familie dus. Ja ja. Zo ja.

00:41:08 over binnen blijven

J. Nog plekken dat je niet naar toe gaat?

R3. Niet echt eigenlijk. Voornamelijk omdat ik sowieso al niet vaak buiten kom. Dus dan is het moeilijk om zo specifieke plekken op te noemen.

J. En als je niet vaak buiten komt, is dat dan? Waarom is dat dan?

R3. Voornamelijk omdat dat heel veel mensen zijn. Altijd als ik buiten kom want ja, het is Leuven. Het is altijd leuk. Ja.

J. Dus je blijft graag binnen om?

R3. Dan zit ik in een gecontroleerde omgeving waar dat ik zelf kan kiezen wanneer het druk is en wanneer niet.

J. Ja.

R3. En, ik weet dat dat niet echt zo gezond is, maar (*lacht*).

00:42:40 de bus ontwijken

J. Zijn er vervoersmiddelen die je ontwijkt?

R3. Ik probeer wel de bus te ontwijken. Voornamelijk omdat ik zo recht in het midden van verschillende bushaltes woon en dus, het is altijd wel een stukje stappen om naar een bushalte te gaan, ja. En dan heb ik altijd op zijn minst mijn wandelstok nodig als niet mijn rolstoel. Dus ja, *(lacht)*.

00:43:50 over wandelen en kijken

(Na een paar seconden stilte, begint ze spontaan te babbelen)

R3. Ja wandelen, op zich probeer ik ook te vermijden, ja, Maar dat is wel voor de hand liggend, denk ik met mijn problematiek *(lacht)*.

J. Ja.

R3. en ook omdat ik vaak dan allez, dat is ook wel met de fiets en krijg ik zo vreemde blikken van mensen. En dan denk ik van OK, de koeien staan weer in de wei. *(lacht)*

J. Als ge wandelt of met de fiets of?

R3. Allebei ja. En, ik heb al een paar keer gehad dat er jongeren waren. Wanneer ik juist met de fiets buiten kwam. Die dat dan naar mij roepen van, hé, is een tweewieler niet genoeg, niet goed genoeg voor u en dan dacht ik van what the ****?*(lacht)*

J. Ja, niet fijn. Zijn dat vooral jongeren die dat..?

R3. Ja, ik heb het maar twee keer voorgehad, maar het waren twee keer wel jongeren dat dat deden, dus ja. Die voelen zich stoer waarschijnlijk.

J. en neem je dat dan in overweging als je naar buiten gaat?

R3. Soms wel, als ik echt zo mentaal in een dipje zit, dan is het, gebeurt dat wel makkelijk dat ik denk van, oh nee, nu gaan er mensen zijn die dat vreemd naar mij gaan kijken die dat opmerkingen gaan geven. En dan begin ik te spiralen. En ja. *(lacht)*

J. Want ik heb na twee keer iemand een opmerking gegeven, maar soms kijken ze vreemd of zo.

R3. hm

J. Wat doe je dan?

R3. Dan probeer ik zoveel mogelijk te negeren. Dat is het beste wat gij kunt doen.

Ja dus ja.

00:45:45 zich welkom voelen

J. zijn er ook soms ook dingen die mensen doen die u heel welkom laten voelen?

R3. Ja als er zo evenementen gebeuren. Onderweg bijvoorbeeld dat auto ongeval of als ik per toeval zo val of bijna val als ik aan het wandelen ben of zo, want dat gebeurt ook wel. Dan

zijn er altijd wel mensen die dat bezorgd zijn om mij en die dat vragen van is alles OK kan ik helpen en zo dus dat is wel fijn ja.

00:46:00 avond

J. En zijn er momenten die waarop dat liever niet of wel buiten komt?

R3. De spitsdrukte probeer ik zoveel mogelijk te vermijden. Ja, zeker met de fiets.

J. En 's avonds 's ochtends doet dat ertoe?

R3. Nee, niet echt.

J. Donker, klaar?

R3. Maakt niet uit.

J. Dus als het avond is, ga je op je gemak?

R3. Niet als ik te voet moet gaan, dan probeer ik het wel te vermijden. Maar ik heb wel bijvoorbeeld zo een periode gehad dat ik naar de gym kon gaan. En dat ik dan altijd met de fiets om daar naartoe te gaan en dat deed ik dan in het middel van de nacht. (*lacht*) Om maar aan te geven dat het met de fiets wel OK is.

00:46:00 over impact van haar ongeval

R3. Er zijn wel momenten. Zeker voor afgelopen alleen deze week. De eerste paar keren dat ik op de fiets ben geklommen na het ongeval. Dat ik mijn partner heb gevraagd omdat die in California woont van hé kunt ge wakker blijven kunt ge in mijn oor zitten, dus op mijn headset. Ja. Kunt ge met mij praten, terwijl dat ik aan het fietsen ben zodanig dat er toch iemand is. Maja dat gebeurt niet vaak.

Veldnotities en transcripties kennismakingsgesprek co-researcher 4 (R4)

1. Veldnotities

Datum: 27/02/2026

Locatie: Brake-Out

Duur: ± 45 min uur

Doel: Elkaar leren kennen, band opbouwen, nav onze samenwerking in de onderzoeksgroep, inzicht krijgen in hoe co-researcher 4 zich verplaatsen in de stad ervaart

Context

We spreken af in het gebouw van Brake-Out Leuven, waar co-researcher 4 alumni is, haar driejarig traject bij Brake-Out heeft afgerond.

Co-researcher 4 is al aanwezig wanneer ik toekom. De zon schijnt, we zetten ons buiten in de zon voor ons gesprek. Bij de start komen nog wat mensen binnenvallen. De eerste tien minuten zit er iemand te eten naast ons. Hij vraagt of het OK is, ik zeg ik denk van wel en check bij co-researcher 4, die zegt dat het OK is.

De sfeer is ontspannen. Co-researcher 4 geeft antwoord op de vragen, wijdt niet echt uit, ik moet soms wat doorvragen om antwoord te krijgen.

Wat deden we

- Heel kort uitleg over het doel van het overleg en het voortraject met co-researcher 1 en 2
- Kennismaking (wie ben je, wat doe je graag?)
- Wat betekent de stad voor jou?
- Wanneer voel je je thuis in de stad? Wanneer is het moeilijk? Wat ontwijk je?
- Hoe verplaats je je en waarom?

Wat kwam inhoudelijk naar voor?

Over haarzelf

Co-researcher 4 is 28, woont in Genk-centrum (TE 00:07:50). Ze woont bij haar moeder en heeft een hechte familieband, waaronder haar zus en metekindje. Ze heeft Italiaanse roots en bezoekt in de zomer regelmatig familie in Calabria (TE 00:07:50 – 00:09:32).

Wonen

Ze groeide op in Vliermaal-Roos en verhuisde op verschillende momenten binnen de regio Genk (TE 00:14:00). Ze woont nu in het centrum, wat het makkelijker maakt om zich te voet te verplaatsen.

Werken/Hobby's

Co-researcher 4 heeft een druk weekschema: ze werkt op maandag in een kleuterschool (TE 00:06:26), volgt Zumba (twee keer per week) en Pilates (TE 00:31:00), danst bij Platform-K in Brussel (TE 00:33:00) en komt één dag per week naar Brake-Out. Dansen blijkt een belangrijk talent en uitlaatklep voor haar.

Zich thuis voelen in de stad

Ze voelt zich welkom wanneer mensen vriendelijk zijn of haar aanspreken (TE 00:18:40). Ze geniet van winkels en rondkijken zonder iets te moeten kopen. Ontspanning zit voor haar in sfeer opsnuiven en ontdekken.

Te vermijden plekken

Co-researcher 4 benoemt geen specifieke plekken die ze vermijdt (TE 00:17:00). Alleen onbekende plaatsen vragen soms extra tijd om haar weg te vinden.

Zich verplaatsen in de stad

Ze verplaatst zich vlot en zelfstandig. Vanaf haar 18e begon ze alleen openbaar vervoer te gebruiken (TE 00:11:33). Ze gebruikt NMBS-, De Lijn- en Google Maps-apps om routes te plannen (TE 00:13:00). Ze plant graag grondig en ziet dit als een sterkte (TE 00:22:59). Vertragingen kunnen stress geven omdat ze niet graag te laat komt (TE 00:25:24).

Eerste inzichten in proces – mijn rol als onderzoeker

Het gesprek toont dat co-researcher 4 geruststellende communicatie apprecieert, duidelijkheid zoekt en sterk reageert op voorspelbaarheid. Mijn rol bestaat uit ruimte geven, doorvragen en haar expertise serieus nemen. (Onderbouwd door verschillende verwijzingen: TE 00:02:43, TE 00:11:33, TE 00:22:59).

2. Transcripties

Deze transcriptie is een selectieve, chronologisch geordende transcriptie van een verkennend gesprek. Fragmenten zijn geselecteerd op basis van relevantie voor de onderzoeksvragen en voorzien van descriptieve koppen ter bevordering van de leesbaarheid. Deze koppen hebben geen analytische functie. Binnen elk fragment is de transcriptie verbatim gehouden, met behoud van spreekstijl, herhalingen, pauzes en emotionele expressies. Beschrijvende toevoegingen zoals (lacht), (pauze) of (onderbreekt) zijn expliciet aangeduid. Interpretaties en analyses van de onderzoeker maken geen deel uit van de transcriptie en worden uitsluitend opgenomen in het analyse hoofdstuk.

(Ik stel mezelf voor over mijn kinderen. Sue vertrekt op skiklas, ik zeg dat ik wel geëmotioneerd ben) (TE. 00:02:43)

R4. “‘t is maar tien dagen, het komt goed.’

Ik vertel haar dat ik voor Konekt werk en vraag haar of ze weet wat Konekt doet.

Over Konekt (de organisatie waarin Brake-Out plaats vond)

R4. Dat is een heel grote hoofdzetel organisatie die over inclusie euhm, iets meer over inclusie euhm, brengt eigenlijk. En die wilt eigenlijk zo dat jongeren met ondersteuning, allez toch iets kunnen doen. En ja, Brake-Out is natuurlijk een deel van de organisatie eigenlijk dus eigenlijk. Dan is het, ja gelijk een octopus zeg maar, dat is een lijn, je hebt het midden en dat is een deel daarvan.

J. Klopt.

R4. En Brake-Out is eigenlijk, die zorgt voor dat mensen met ondersteuningsnood met hun talenten iets kunnen....doen eigenlijk, dat zij toch in de maatschappij kunnen.

J. Ik had het zo goed zelf niet kunnen uitleggen. *(lacht)*

(Ik leg uit dat ik studies doe en ook voor Konekt werk maar dat dat dit los staat van elkaar.

Ik leg uit wat genderstudies is, dat het over ongelijkheid, discriminatie gaat, over mensen met andere seksualiteit bijvoorbeeld of vrouwen.

Ik leg uit wat een thesis is en wat het onderwerp is.

En we hebben het nog over het onderwerp van mijn thesis)

TE00:05:03 over het onderwerp

J. En dan moet je een thesis maken, een thesis is een eindwerk...En ik heb zelf gekozen om het te hebben over.. de stad

R4. De stad, ja.

J. En zich verplaatsen in de stad en wat dat met mensen ..

R4. Doet eigenlijk, wat er, beleeft eigenlijk in de stad, hoe dat omgaat..

J. Ja, en hoe da je, want, er wordt veel nagedacht over een inclusieve stad maar er wordt niet altijd naar iedereen geluisterd.

R4. Neen inderdaad, ja ja dus, dat is wel fijn om te onderzoeken van hoe kan het beter en hoe kan het. Ja, inclusiever ook wel, Ja.

T 00:05:40:Over huisdieren en gemeenschappelijke interesses

J. Is er nog iets dat je van mij wil weten?

R4. Heb je huisdieren? (*lacht*)

J. Ja, een hond.

R4. Oh ik ook (*lacht*) ja.

J. Wat voor een hond heb je?

R4. Ik heb nu een King Charles. En mijn papa heeft nu ook een puppy eigenlijk nu pas, (*lacht*), een week...

J. En uw papa woon niet bij..?

R4. Neen, in Lommel ja ja,

J. En wat voor een puppy is het?

R4. Een mix tussen een euh Chelty en een Huski.

J. Oh.

R4. Ja.

J. Ja, mooi. Ok, als er nog iets is, laat maar weten. Laat maar weten.

R4. Tuurlijk ja ja sowieso.

TE 00:06:26: over zichzelf

J. En wat kun jij mij over u vertellen, *co-researcher 4*?

R4. Ja, Ik ben 28 jaar. Ik woon in Genk. En, ik heb veel verplaatsing, ook in de stad, maar ook met vervoer. Dus treinen, bussen pak ik altijd.

Ook op het werk euhm... maandag doe ik ik kleuterschool.

J. Ah ja, jij doet ook in kleuterschool euh...

R4. Ja ja, met kindjes. Van het derde kleuterklas. Ja, ik pak dan de bus tot daar een vervoer en ik help, ik ondersteun de leerkracht ook wel een beetje. Ja, ik heb ook een opleiding toen gedaan daarvoor in Hasselt als co-begeleiding.

J. Ja, was dat ook bij Konekt?

R4. Ja.

J. Ah, ik wist niet dat zij ook in Hasselt zaten.

R4. Oh ja, nee ja, ook *(lacht)* met *X* toen.

J. Ja. En dan heb je eerst co-begeleiding en dan Brake-Out gedaan of omgekeerd?

R4. Ja. Zo eerst heb ik da gedaan en dan via *X* ben ik dan hier terechtgekomen. Ja.

J. *X* heb je gezien voor uw co-begeleiding of zo?

R4. Die had euh vervanging toen gedaan, ja, want *X* begeleidt eigenlijk de, die geeft eigenlijk les. En ja, het was toen met vervanging enzo dus ja, twee personen die *X* vervangden toen. En ja, toen was *X* toen gekomen en op het einde van het traject had ze dan uitgelegd over Brake-Out en wat het is en die heeft dan eigenlijk ja, beetje, ja geïnspireerd eigenlijk. En ik dacht, ja, ik ben benieuwd wat het is dat is en dat is wel interessant, dus ik ben zo terecht gekomen. Ja ja.

TE 00:07:50 *Hoe ze woont*

J. En waar woon je, je zegt, je woont in Genk?

R4. Ja, ik woon in Genk, het centrum van Genk. Ja.

J. Ja, woon, je bij je ouders, in een studio...?

R4. euhm, bij mijn mama nog, ja.

J. En heb je, heb je nog broers of zussen of zoiets?

R4. Ik heb één zus en een metekindje.

J. Een metekindje is dan..

R4. De kleine van mijn zus. Ja ja, die is nu 3 jaar, die gaat naar school, dat gaat heel goed. Ja, eigenlijk wel. En zij werkt met haar vriend in zo'n, een afhaalzaak eigenlijk voor eten eigenlijk ja, maar zo heel typisch Italiaanse gerechten en ook heel vers en heel dingen, zo ze maakt elke dag opnieuw nieuwe, lekkere dingen. Zo ja.

J. Ah ja, jij hebt Italiaanse roots, hè?

R4. Dat was ook dat klopt, ja, ik heb familie, ook wel hier, maar ook in Italië. Ja ja, zuiden van Calabria. Ja.

J. Ik heb dat al gevraagd maar, spreek je dan ook Italiaans?

R4. Een beetje toch? Heel klein beetje. Ja,

J. Van je mama of je papa?

R4. Mijn mama's kant. Ja, mama is echt Italiaans, ja.

J. En af en toe ga je daar naartoe?

R4. Ja zo meer in de zomer ook wel. Ja euhm, zo 2, 3 weken zo in totaal. Ja mijn grootouders die hadden daar toen hun huis laten bouwen voor de kinderen eigenlijk.

En dus dat is eigenlijk nu een beetje ons, ook wel een beetje nu, ja.

Ja.

TE 00:09:32 school

J. Waar, waar ben je naar school geweest?

(Iemand komt zich naast ons zetten, en vraagt of het stoort)

J. We gaan subiet een beetje babbelen, ja, maar je mag je boterhammen opeten.

R4. Ik heb eerst enkele ja, Vlier maal roos(?)vroeger, waar ik woonde als eerste.

Dat was een kleuterschooltje en daar was ik eerst terechtgekomen. En dan lager ben ik bij de kids geweest in Hasselt. En dan ben ik in Wijgmaal-Peer op school geweest.

J. Ja. En wat voor school was dat dan?

R4. De kids? Ik denk dat we ook een buitengewoon onderwijs was. De zo'n mix eigenlijk zo'n beetje en. ja Sint-Elisabeth das eigenlijk ook een buitengewoon onderwijs.

J. Dat was uw laatste school, in Wijgmaal?

R4. Ja.

J. Misschien moet jij het zeggen, zit jij op het gemak om hier te babbelen als er iemand bij is of zet je je liever...?

R4. Ja, ja, nee, dat is rustig, denk ik nu op dat moment.

J. Is het OK?

R4. Dus ja, tuurlijk.

J. Dus je hebt naar de kleuterschool, dan naar de kids, dan naar Wijgmaal en dan, en dan heb je die co-begeleider gevolgd?

R4. Ja, daarna ja, zo is dat traject ook een beetje begonnen met treinen, bussen, vervoer, leren hoe dat.. ja. En dan heb ik mijn stage gedaan in een kleuterschool.

En ondertussen, ja, ben ik hier ook terecht gekomen. Onderzoeken wat mijn talenten zijn?

Waar ik goed in ben.

TE 00:11:33 Wanneer ze de eerste keer zich verplaatst via openbaar vervoer en hoe dat voelt

J. En als je zegt van daar is al zowat begonnen bussen vanaf wanneer ben je je beginnen, alleen verplaatsen?

R4. Na de school eigenlijk nadat de school afgerond is.

J. Dus na de Wijgmaalschool.

R4. Ja, dan ben ik zo op zoek gegaan van wat wil ik er al graag? En ja, ik ben dan daar terecht gekomen. En mijn papa heeft ook wat dingen gevonden, enzo.

En daar heb ik zo één jaar dan dat traject gevolgd ja en ons dus met vervoer bezig we naar Hasselt met de trein en zo met bussen. Allez, we zijn zo, dan heb ik dat leren begonnen.

J. En hoe, hoe liep dat dan als je moest verplaatsen? Hoe was dat dan in het begin en nu.

R4. Euh, het begin was wel spannend, ook omdat ja, dat is de eerste keer dat ik dat dan doe. Maar ik heb er wel begeleiding voor gekregen, dus gewoon zeggen van daar moet je uitstappen en daar is. En, ik heb ook een app toen geïnstalleerd over ja, treinen bussen en zo dus ik kan dan zien van waar welke bus, waar treinen, waar dat ik moet afstappen en dit en dat dus zo helpt mij dat wel om ja hé, en nu ben ik dat gewoon ondertussen. Ja door dingen op te zoeken en ja, ook via Google Maps ook ja. Ik weet mijn weg altijd te vinden (*lacht*).

J. En die apps daar zijn, wat voor een app is dat?

R4. Je hebt NMBS app, je hebt de Lijn.

J. En die heb je alle twee?

R4. Ja. En Google Maps, dat is wel makkelijk als je zo'n plaats eigenlijk opzoekt, dan kun je bijvoorbeeld route en dan kun je kijken, wilt ge, zijt ge met de auto? Zijt ge met vervoer, met de bus of met dingen dan duw ik bijvoorbeeld op dat (*toont op gsm*) dan kan ik zien van ah ja, daar kan een bus, ge duwt op één van de dingen, dus stel je bijvoorbeeld ah ja, die bus, en dan kun je ge zien van, waar stopt hij? Welke haltes? Dan kan ik zien van, oh, ja, goed, daar moet ik afstappen.

Met treinen ook hetzelfde eigenlijk met een MBS app

(*Bevestigt nog eens dat ze voorheen nooit alleen en bus had genomen*)

T00:14:00 over Genk en waar ze woont

J. En heb je voor (*de co-begeleiding in Hasselt*) ooit een bus genomen alleen?

R4. Neen.

J. En, hoe verplaats je je dan in Genk?

R4. Om naar school te gaan? Dan hadden we eigenlijk een schoolbus. Ja.

(*stilte*).

J. En als ge iets wil doen in Genk zelf?

R4. Te voet. In het centrum is er zo van alles te doen, winkels eigenlijk van alles, dus dat doe ik altijd zo wat dingen te voet ook wel.

Ja ja.

J. Is de fiets iets dat je doet?

R4. Ik heb dat vroeger al gedaan. Maar ja, nu is het in centrum en ja appartement.

Dus ja, dan moet je echt niet fietsen nu op dat moment, maar ik heb dat vroeger wel veel gedaan

J. En vroeger woonde je ergens anders of zo?

R4. Vroeger Vliermaar Ro en dan ben ik zo richting Genk gedaan, in Waterschei en nu in het

centrum, dus dat zo'n beetje overal zowat.

J. Je bent veel verhuisd? Of wat zeg je? Ik heb je niet zo goed verstaan.

R4. Ja, eigenlijk voor regio Genk, zo overal Waterschei daar zo, maar kind was ik wel in Vliermaal Ro, dat is iets buiten Genk nog zo.

J. Daar ben je opgegroeid of zo?

R4. Ja, Ja, die kanten.

J. En toen gebruikte je wel de fiets?

R4. Ja. Daar toen wel.

J. Vind je dat leuk dat je nu in het centrum zit?

R4. Ook wel ja, allez, het is wel fijn dat je zo alles in de buurt ook wel hebt. Maar vroeger vond ik het ook wel fijn. Ik heb een huis en kon wel fietsen, ook met de fiets.

Zo dat is wel, ja allebei zo beetje ja, ja, ik denk dat ik er wel graag was.

(De jongen die naast ons zit wordt weggeroepen)

TE00:15:58 over wat ze doet in Genk

J. Dus jij was bezig over Genk.

R4. Ja ja inderdaad. Dus ik ben altijd zo in die regio eigenlijk gebleven. Ik heb ook een deel de familie ook daar zo dus, ik ben eigenlijk ja daar op gegroeid.

Ja.

J. En zijn er zo plekken waar je graag naartoe gaat in Genk dus of in een andere stad als je zo een keer...?

R4. Hasselt ook wel. Dat is ook wel een goede verbinding met Genk dus ik kan ja makkelijk naar daar en in Hasselt is er ook van alles te doen. Dus ik ben ook wel graag daar ook.

J. En wat doe je daar dan?

R4. Ja, d'er was, soms is er zo van alles geweest, Winterland was daar geweest. Er zijn ook winkels. Dat is ook in het centrum. De Kom, Desaarplein. Je hebt zo van alles, ja dus ik ben er ook wel graag van die stad.

J. En met wie ga je dan?

R4. Soms met vriendinnen.

J. Soms mijn vriendinnen en soms?

R4. Ik heb een vriend nu ook en die woont ook in Hasselt. Dus ja.

J. En dan ga je met hem ook? Ahja dan ga je naar Hasselt.

R4. Ja, Leuven ben ik ook wel eens geweest, maar ook de stad zo niet enkel hier (*in lokalen Brake-Out*), maar ook in stad ook met een vriendin. Ook zo eens de stad verkennen zo, ja.

J. Wat doe je dan graag als je de stad gaat verkennen?

R4. Ja, naar winkeltjes kijken. Ik vind het wel eens leuk om wat er allemaal is. Lekker om te eten, zo van alles.

J. Dus winkels kijken en eten. *(lacht)* En met je vriend?

R4. Ook wel uitstapjes zo van alles, ja, ons afspreken ja op het moment.

J. Is het al lang dat je samen bent?

R4. Een paar maanden, ongeveer nu al ondertussen en, ik ben zo aan het kijken van gaat het werken, gaat het goed. Dus op het gemak enzo ja ja.

J. Zijn er plekken in de steden Genk, Hasselt, Leuven waar dat je niet graag komt, hè? Dat je zegt, daar kom ik niet graag.

R4. Op, dat moment heb ik niet echt zoiets van. Dat komt niet echt graag, denk ik nee.

Euhm. Nee, niet dat ik weet eigenlijk specifiek. *(lacht)*

(stilte)

TE00:18:40 over winkelen zich welkom voelen

J. Dus ge gaat graag naar de winkels, wat vind je fijn aan de winkels?

R4. Kijken wat er allemaal is, hoe ik ja. Het is niet dat ik per se iets moet kopen, maar vooral zo rondkijken wat er allemaal in de etalages of ja, ja wat ze allemaal hebben, in aanbieding, zo gewoon dus om te kijken. Ja, vind ik ook wel interessant.

J. En, wat maakt dat ge u ergens welkom of wat zijn de dingen dat ge denkt? Daarom wil ik mij welkom.

R4. Ja gewoon, als je zo binnenkomt. En ja, je spreekt die spreken je aan, van kan ik u helpen, ja zo ook, ja, bijvoorbeeld als ze ergens, weet ik veel wat, drankjes in aanbieding hebt, ik zeg maar iets. Gewoon omdat ge ja, een gevoel hebt van je bent welkom, dat ze u aanspreken of weet ik veel wat ja.

TE 00:19:40 Over eerste stappen met het openbaar vervoer

J. En als je je zo verplaatste, ge zegt voordat je 18 werd?

(We worden onderbroken)

J. Dus eigenlijk zegt ge dat ge pas vanaf uw 18 zijt begonnen met openbaar vervoer. Ja, en daarvoor had je de schoolbus, de fiets.

R4. Ook ja.

J. Te voet?

R4. Ja. en de auto soms ook

J. Met wie rij je dan mee?

R4. Mijn ouders, ja, ja,

J. Gebeurt dat veel dat ze u vervoeren of?

R4. Soms toch ja.

J. Hoe vond je dat om zo hè? Van de schoolbus opeens dan uzelf te verplaatsen?

R4. Dat was spannend in het begin. Maar daarna vond ik het wel zo fijn om zo eigen verantwoordelijkheid, zo zelfstandig ergens te verplaatsen. Eigenlijk ja.

J. Ja, wat vond je, wat vond je daar fijn aan?

R4. Ja, zo vooral dat ge, ja op jezelf zo uw plan kan trekken zo. Weet ge dat is zo de ervaring van zelf u plan kunnen trekken. Zonder afhankelijk te zijn van een persoon zo.

(stilte)

J. En heeft het lang geduurd tegen ge alleen ging of de mocht ge al van het begin alleen. Hoe lang- euh- was dat, was dat eerst samen of?

R4. Nee, dat is al direct zo van. Oké, Alleen. Allez ik mocht al wat rapper de vleugeltjes, euhm uitslaan een beetje, dat is zo met stapjes, eigenlijk zo ongeveer.

J. Wat waren de stapjes dan zo?

R4. Zo ja, ik laat sowieso altijd weten waar ik zit waar. Euhm en dan, zo ja, ik doe dat altijd, nu nog zo. Omdat ze weten van ja, goed is daar en alles is OK en dat ze weten van en zo ver- begint het vertrouwen ook zo van.

J. Wie laat je dat dan weten?

R4. Ja, mijn ouders, maar ook ja, waar ik nog thuis woon, zo vooral. Want je weet van oh ja, is het daar en dit en dat ja.

J. Dus dat waren de stapjes. Je moet altijd laten weten waar dat je bent. Zijn ze ook mee geweest of was het eerst?

R4. euhm, ik denk een een ja, vroeger was ik daar ook met de trein ergens geweest, maar ook met mijn ouders toen samen ook nog, dus ik heb ik weet al van hoe het is natuurlijk. Naar de dierentuin of naar weet ik veel waar ben ik ook met de trein, dat was er altijd wel iemand bij.

J. Dus je hebt het al regelmatig gedaan alleen, niet alleen.

R4. Nee nee inderdaad en nu is het echt wel alleen. Ja dus ja.

J. En dan. gelijk nu hier zijt ge naar hier gekomen?

R4. Ja met ook met de trein. Ja, dat is zo een uurke...erin zitten en dan uitstappen. Ja, ik kan ook dus te voet en ik kan ook een bus pakken tot hier.

J. Wat kies je vaak?

R4. Euhm soms te voet. Ik ben nu te voet geweest en soms ja, het hangt van het weer ook af he, ja, de bus tot hier ja ook wel.

Ja.

TE 22:59 verplaatsen naar ergens dat ze niet kent

J. En moest ik je nu zo zeggen, morgen is er iets in Gent te doen, kom je af ja?

R4. Ja, voor af te spreken dan sturen, dan zou ik altijd wel sturen van is er iets te doen of als ik zoiets gevonden heb, ah ja, dat is dat ik wel leuk, maar hangt ook van de persoon zelf ook af. Van ja kan, die hier, gaat dan lukken.

J. Ja, maar bijvoorbeeld om je vervoer te regelen. Stel als ik zou zeggen...

R4. Dan zoek ik dat ook op, stel, zoek ik dat.

J. We doen morgen. Ja, we doen morgen iets in Gent.

R4. Ja

J. Ja je zoekt dat op via?

R4. Via de app zelf, hoe geraak ik daar, het is heel belangrijk om te weten van hoe geraakt ge eigenlijk daar, met welke bus, met welk vervoer moet je nemen? Ja echt op voorhand plannen en organiseren voor. Dat die persoon weet van ah ja OK goed, ja zo moet ik het doen. En soms andersom ook alle mijn sterkste punten is zo vooral het plannen en het organiseren van tot daar te geraken. En dan stuur ik dat ook door.

De planning ook dat je weet van ah ja, OK goed dan tot zo laat moet je dan daar zijn.

J. Ge stuurt dat door naar degene met wie je afsprekt of naar u ouders of alletwee?

R4. Alletwee ook wel, maar ik echt vooral naar degene die met wie ik ook afsprek ook. Ook met Brake -Out heb ik dat toen ook gedaan. We hadden zo naar een...

Op het einde van het jaar, gingen we dan ergens naartoe zo groepsdynamica enzo en dan moest mochten we zelf zo een planning maken. Zo laat en ik heb toch met een paar gedaan zo. Ik heb dat ook aan X dan ook doorgegeven. Van zo laat tot zo in Hasselt eigenlijk wat ze te doen. Heb ik dan opgezocht en alles uitgezocht en dan doorgestuurd.

J. Dus voor u lijkt dan, heb je, heb je daar dan iets van: dat is gewoon, als ik u zeg morgen spreken we daar af, gij zoekt dat op en dat is het?

R4. Ja, ja, dan stuur ik dat door en dan weet die persoon op wat nou ja, zo laat moeten spreken we daar af om samen naar daar te gaan, ja.

J. Je zegt dat is ook uw sterkte om dat te plannen.

R4. Ja ja, ik heb ook heel graag, want dat is ook makkelijker als je ergens naartoe gaat. Ge wilt u verplaatsen, moet je ook weten van ah, ja, daar kan ik naartoe. Zo gaat ge daar naartoe rond hoe laat is dat, is altijd heel voorbereid. Als ge iets plant natuurlijk.

TE00:25:24 vermijden

J. Zijn er ook vervoermiddelen of momenten dat gewoon dingen die je liever niet doet qua verplaatsing?

R4. Het hangt er een beetje vanaf. Fietsen doe ik ook wel graag trainen, ook en bussen ook. Maar het is soms sommige momenten. Is het OK he? En soms denk ik ook van, ik heb het ook in het een schriftje geschreven van hoe ervaar ik dan als ik in de trein en de bus zit. Ja en ja, soms gaat het OK hè? Is goed op het gemak, dan gaat dan vlot en soms is het ook zo, ja, dan is er de dit dan is er dat, vertraging dit en dat. En ook met bussen ben ik ook zo. De laatste tijd dat ze zo... vertragingen op doen dat je niet altijd op tijd zijt en dit en dat en dat maakt het een beetje dat het vervelend is.

Dat gevoel zo van. Komaan.

J. Dat het dat er vertragingen zijn of?

R4. Ja, ja ik ben dus ook graag iemand van. Ik wil op tijd ergens zijn als ge afspreekt of.

Dus ja, dan is dat natuurlijk heel vervelend van.

J. Want je maakt een plan, wat als het misloopt.

R4. Ja, ik ga sowieso die persoon ook doorgeven van OK, Ik ben te laat een beetje. Ik geef het wel door. Dan denk ik van OK, goed, ben ik al een beetje gerust, maar het is toch wel zo'n ambetant gevoel van ben je steeds weer te laat.

J. Je houdt niet van te laat zijn?

R4. Ja nee inderdaad dus, maar ik ga het altijd wel weten aan die persoon van OK ben een beetje te laat door dat tot dat door omstandigheden. Ja dan begrijpen ze ook wel meestal na. Dus ja, belangrijk als je weet dat ik zeg, het is een beetje te laat, maar. OK.

TE 00:27:11 Hoe was het om de taak te maken

R4. Wel leuk en ook interessant, zo ook van. Een leuke opdracht zo van iedereen te kunnen weten, want ja, hoe ervaart die dat om als vervoer ergens te kunnen verplaatsen? Hoe voelt die zich die persoon en best wel wel leuk leuke opdracht vind ik ja, ja toch wel.

J. Ah, tof. Ik was benieuwd, hoe dat ging lopen?

R4. Ja, hé, wel leuk eigenlijk. Ja toch.

J. Ja ben benieuwd hoe dat we het, hoe dat de anderen het ook gedaan hebben.

R4. Ja, ben ik ook wel benieuwd naar ja toch wel.

J. Ja, want iedereen doet dat natuurlijk op een andere manier.

R4. Ja, iedereen heeft een andere soort ervaring daarmee inderdaad, dus daarom is het zo interessant daaraan zo ja.

TE 00:27:56 J. Hou je van de stad waar je woont?

R4. Ja, eigenlijk op zich wel. Ja, ik ben er allez, ik ben geboren en gedingest, dus ja.

Dat is mijn mijn plek eigenlijk, ja. Toch wel.

J. En dus, voor zo uw weekje, wat je, je komt een dag in de week naar hier?

R4. Nu wel. Die in die trajecten van die 3 jaar is het donderdag en vrijdag geweest dus twee keer in de week, nu is het 1 dag eigenlijk.

J. En dan die school?

R4. Ja op maandag ja.

J. En hoe loopt dat die school?

R4. Goed eigenlijk. Ja, ja. Van die opleiding heb ik veel uit geleerd over hoe je met kindjes moet omgaan. Ook ja, hoe je iets voorbereid met de opdrachten en zo om aan de kindjes uit te leggen aan te geven dus en dat in praktijk brengen. Ja, dat gaat goed. En ook, ja, je bent een team het met leerkrachten met wie je samenwerkt, dus daar gaat hij ook goed.

J. Is de is het dezelfde leerkracht of heb je al een keer veranderd?

R4. Nu is dat dezelfde. Maar ik heb ook wel op een andere plek euh stage plek ook wel veranderd geweest om eens te zien hoe werkt het daar en nu op die plek waar ik nu zit. Ja, dat vind ik echt wel geweldig op het eerste moment voelde ik mij ook welkom en ook zult geven van ja, het vertrouwenlijks geven en zo ja en nu van OK, ik vertrouw u erop en. Dat ge wat kunt ja verantwoordelijkheid ook een beetje ertussen eigenlijk.

Ja.

J. Heb je ook al gehad dat het niet, moment dat je dacht hoe zeg je dat euhm, een leermomentje hè dat niet werkte of of dat je er niet goed bij voelen of?

R4. Elke keer leert je altijd wel iets bij van leerkracht. Ja, die is veel ervaringen. Die legt ons eens uit. Zo moet kun je dat doen of zo wordt het weer gewerkt en zo op die manier wordt er ook gewerkt. En daarmee leer ik leer elke keer op dit moment.

Ook wel.

J. En hier op Brake-Out?

R4. Ook. Ik heb hier ook al die 3 jaren wat is hier was geweest heb ik ook wat veel bijgeleerd, ook over mezelf, wat mijn talent zijn. Wat ik kan en waar ik goed in ben en.

Waar ik kan uitblinken? Ja dus ja, mijn ervaring is hier echt wel goed, ja. het is echt wel fijn om hier iets bij te leren. Ja, ik heb wel goede hulp gehad

J. ... en wat doe je de rest van de week?

R4. Dinsdag euh, maandag avond als ik thuis kom. Op het gemak en dan 's avonds doe ik ook Zumba, doe ik 3 ja twee keer in de week eigenlijk doe ik Zumba. Dus donderdagavond ook.

Dinsdagochtend doe ik dan ook Pilates.

J. Ja, sportief ook ja!

R4. Ja ja, een beetje in beweging zijn doe ook graag. En dan woensdag doe ik Platform K.

J. Ja, echt waar? Dat wist ik niet, sinds wanneer?

R4. Sinds een jaar ongeveer denk ik van vorig jaar ook al.

J. Ja tof, sinds vorig jaar doe je Platform K en wat doe je daar dan vooral?

R4. Ja, met dansen dus, hedendaagse dans dus, je leert echt zo hoe je met uw lichaam moet omgaan. Wat is dat zo? Heel de beweging. Ja, die maken echt zo heel, heel professioneel, heel dingen zo, ben je daar mee bezig.

J. En dus ga je ik één keer in de week. Doe je dan soms ook een voorstelling of is het eerder trainen of maar nu is?

R4. Nu is het nog trainen en ja, als er nog voorstellingen komen of dat is een nieuwe voorstelling bezig. Dan kiezen ze altijd zowel iemand uit van die die mee kan doen of zo die... ja. Dus ja mensen ook een beetje trainen nog, ja.

J. En dus ga je naar Brussel, daar aan het zuidenstation.

R4. Ja, dat klopt.

J. En, hoe ga je daar naartoe?

R4. Ook met de trein en ook tram stukje met de tram.

J. Ja. En, hoe vind je dat? Is dat heel anders daar in Brussel dan hier?

R4. Ja, allez, toch wel, een andere stad. Andere dingen zo ook. Ja, dat is heel anders, ook met de bussen bijvoorbeeld. Ook dat is een heel ander soort ding dan dat je gewoon zijt ja toch wel.

J. Het is niet De Lijn, hè?

R4. Nee, nee, nee, inderdaad dat ze merken het ook. Ja, het is heel anders.

J. En hoe trek je dan je plan?

R4. Ja, ik heb...

In het begin ook een beetje. Ja, via hun eigenlijk waar ik les krijg ook in het begin mee geweest met het traject met de tram ook een stukken bezig geweest en sindsdien weet ik van waar ik niet afstappen. Waar moet dus ik ben er nu helemaal gewoon eigenlijk.

J. Ja, er is ook een MIVB-app. *(ik geef uitleg over de MIVB-app)*

R4. Ik wil dit opzoeken, ik ga dit installeren.

J. *(recapituleert)* Dus maandag help je een leerkracht, woensdag Platform-K en vrijdag hier.

R4. En donderdag hebben we dan eventjes tijd om ja beetje ontspannen ook zo met huis bezig te zijn op het gemak. Eigenlijk ja. En dan s 'avonds Zumba.

J. OK (*lacht*), je zei al dat je een bewuste beweger bent maar dit is wel. Heb je dit altijd al geweten?

R4. Het begint toch, ik ben vroeger een dansschool geweest. En toen ontdekte ik al van ja, dat is dat is wel leuk. Dat is wel mijn ding zo en dat is dan ga ik wel een tijdje gestopt. Omdat ja, de leerkracht natuurlijk wereldreis aan maken was, dus dat is toen heb ik dus helemaal weg. Ik heb verschillende hobby's ook gedaan.

En, ja, dat vond ik wel zo dat dat was me bijgebleven, dus dat wou ik daar iets mee doen, met dit talent dus ja.

J. En die Zumba, hoe is dat georganiseerd?

R4. Ja dus ja op verschillende plekken hè, dus je hebt verschillende die Zumba geven op verschillende plaatsen eigenlijk.

J. Is dat inclusief of is dat?

R4. Ja eigenlijk wel. Op zich wel merk ik wel allez dat iedereen kan wel meedoen. Als het lukt, alleen dat is nog niet echt. Ik heb niks van gemerkt dat dan. Iedereen kan wel meedoen, denk ik.

00:35:45 afsluiten

J. Ik heb niet zoveel vragen meer. Ik heb de indruk dat ge u, dat ge met verplaatsen, dat dat vlot gaat. Is dat een juiste indruk? Of niet?

R4. Ja ja inderdaad.

J. Voel je soms geremd nog of is?

R4. Oh, sommige momenten, ja, als je zo op andere plaatsen, zijt het wat je nog niet kent, is het wel eventjes uitzoeken. Daarna lukt dat weer zo. Dat is zo beetje ja efkes op de rem en efkes wachten van halt en dan op het gemak uitzoeken en dan kun je weer verder, ja.

Ja. Ook dankzij Google Maps. Ook ik ben echt blij dat ik zoiets heb.